

Quyển. XXXVII - Quyển. XXXVIII
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỷ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên giác: Thấy biết và ngộ hai lẽ khác nhau, học và ngộ hai lĩnh vực trí tuệ khác xa, hiểu biết và đốn ngộ hai sự mê giác khác xa. Khi con hiểu được vậy mới thật trong thiên giác có linh giác mở ra.

Bậc thiên giác: Tai nghe và ngộ khác nhau, mắt thấy và ngộ cách biệt nhau, tướng pháp và ngộ giới hạn nhau. Vì vậy bậc thiên giác phải biết minh tâm kiến tánh, và mình đang làm gì trong sáu giác quan.

Bậc thiên giác: Chánh linh định xuất trí thành văn, chánh cảm tính định xuất thành giải, chánh kiến tư ngã định xuất thành kinh. Được vậy mới thật học kinh điển của Trời của Phật dạy trong ta đặc đạo.

Bậc thiên giác: Biết ngộ không theo ngã lý sự, biết giác không theo trí văn đòn, biết giáo chúng không theo xuất xứ. Có được vậy mới lập thành pháp độ để cứu khổ cả nhân sanh.

Bậc thiên giác: Nhập thế có sứ mạng cứu đời, lánh thế có sức học với Trời, tỉnh thế có trách nhiệm giáo người. Đó là bậc tùy thời biến dịch, tùy ngộ an nhi để linh cơ cùng đạo.

Bậc thiên giác: Thấy xa nên đánh thức lòng dân, hiểu xa nên chỉ giải thoát nhân quả, đi đường lớn không nên trói cột nhân nghĩa. Được vậy mới thấy Trời chỉ đạo, ta là người học để khai hóa chính ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên giác: Trục chỉ chơn tâm để chơn lý hội, trục chỉ pháp tánh để Minh Đăng ngộ, trục chỉ tiềm năng để chánh giác độ. Có trục chỉ chơn tâm kiến tánh thì đạo mới thành.

Bậc thiên giác: Kính Trời làm Cha, thanh tịnh với đạo, kính đất và Phật làm Mẹ, hiếu thảo sống thuận, kính Thánh và Phật làm Thầy, thần nhi hiếu học. Được vậy là người thuận thiên thừa vận học đạo trong sự tham ngộ thiên cơ.

Bậc thiên giác: Thấy đời loạn giáo tánh lo tu không tranh đấu, thấy biến thế ta lo tu không tranh danh đoạt lợi nữa, thấy chuyển thế ta lo tu tĩnh để cầu chí sĩ giải thoát tâm ta. Được vậy mới là người biết sống thông nội thức làm người tu thiên định để khai mở linh cơ.

Bậc thiên giác: Làm bạn với thiện nhân để tâm của mình bình, học đạo với Thánh Nhân, với Phật Nhân để trí tuệ mình sáng trong đời sống, thiên giác với nội tâm để minh đạo của chính mình. Đó là người tâm được gốc thiện giáo trở về kinh thiên giác trở lại để tâm thanh ta trong linh giác.

Bậc thiên giác: Phải có nghị lực để trí tuệ thanh tâm, phải đủ trí lực để tĩnh lòng tĩnh tánh, phải có giác ngộ để thông huệ thông thần. Sức học được như vậy mới giải thoát sự ngộ giác chơn và giả của hai thế hữu và vô để cho chính ta đắc đạo.

Bậc thiên giác: Không mê đời để vượt vô minh tâm, không mê say thị hiếu để vượt u mê tánh, không ngã chấp âm thanh sắc tướng để vượt qua khỏi cái tâm của luân hồi tâm. Đó là người vượt tam tâm để đạt thị pháp, để rửa tam lòng, để chứng tam thể Phật với hư vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên giác: Tu chơn không cầu người công nhận sự ta làm, cũng không cầu lệ lời ta minh giác mà người chưa chịu thức. Chỉ cần ta tu thật giác ngộ thì đưa người vào chỗ đại số giác ngộ.

Trời trên thuận ta, Phật trên thuận ta, Thánh Thần trong Vũ Trụ thuận ta thì thiên hạ cũng tu chính thuận để khai tánh pháp tự hoa. Trở về lại với Thầy ta là Phật, trở về lại với Trời Cha ta là đạo thì họ được viên thành trong Linh Bảo của vô vi.

Bậc thiên giác: Bậc thiên giác không nên câu chấp nhân vì ta đi đường chí nhân, không nên câu chấp duyên vì ta đi đường đại thiện duyên, không nên câu chấp phương tiện vì ta dùng phương tiện để giải thoát. Được như vậy mới thật chánh giác ngộ tâm của mình và tâm ngộ cho thiên hạ chơn ngộ nội tâm.

Bậc thiên giác: Không chấp ta là Thầy nên tướng pháp tự an, không chấp ta là đạo nên danh hoa tự pháp, không chấp ta là Phật nên

tướng pháp tự lìa. Ấy là người biết lìa vô nhập hữu tự nhiên của đạo thanh tịnh.

Bậc thiên giác: Đánh thức mình trong mỗi cơn mê, thanh tỉnh mình trong mỗi cơn giông tố, thanh lọc lại trí tuệ mình trong mỗi cơn mưa bão của trường đời. Người biết thanh lọc và tu trí tuệ như vậy là người biết hóa giận làm vui, và tự an tịnh trong cái đạo lớn làm cho nhỏ, nhỏ bỏ vào không, không để vào chỗ không động mới thật là tu tĩnh trong sự giai không trí lẫn huệ.

Bậc thiên giác: Không để lửa già cháy khét nội đôn, không để tâm phàm cháy khô nhân quả, không để chánh tà cháy khét Phật tâm. Có được như vậy mới thật trung dung đạo đức, bậc tham thiên từ đó mới mở ra sự tham ngộ để truy tâm.

Bậc thiên giác: Không phát lời ác nếu đã phát thì biết rút lại để khỏi khẩu thiệt tâm đức, không phát lời tà mê nếu đã phát nên rút lại, còn không rút lại khả ố sai lầm, không phát lời dối gian. Bậc tu đạo dối gian là diệt bình đẳng tâm của chính mình, vì vậy người tu thiên định

là biết ngay chính và kiểm soát Phật tâm của chính mình, không để cho ma tâm quấy phá. Có làm được như vậy mới khỏi phạm sai lầm, mới đi vào chánh kiến Phật và Đạo của Hư Vô.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên giác: Cân nhắc mình trong mọi phương sách mới, tu chính trí tuệ mình trong kinh tạng mới Tân Kinh, uyên bác mình trong kinh pháp mới Tân Pháp để văn minh sự đồn pháp, giải pháp, dạy pháp, thật pháp và chơn pháp cho mọi người đắc pháp trong sự minh huệ của thiên cơ. Đó là đi đúng đường của người truyền pháp.

Bậc thiên giác: Phải biết xe quá cũ không chạy nổi đường dài, phải nhớ phương tiện quá mục nát cũ nát không thể chở nặng được, phải thông thể xác quá già không thể học trường sanh chi đạo. Vì vậy sự tân tạo từ bốn mươi

tuổi trở lên tu càng sớm cũng là đi kịp sự văn minh của Phật Pháp để cho mình thành đạo trong một kiếp.

Bậc thiên giác: Phải thấy cái thấy của trí độ minh huệ để ổn định lại nội kinh, phải thấy cái pháp độ minh lộ để thân ta hóa pháp thân đi học đạo, phải thấy đạo lộ minh triết để đại ngộ đại triệt. Thấy như vậy mới biết Phật trở lại rước mình trong sự thiên định và tâm thanh tịnh hiển ra.

Bậc thiên giác: Nghe lời văn biết Như Lai nhập thế đốn ngộ cho mình, nghe pháp văn biết Phật đến tâm ta và đưa ta trở lại, nghe kinh tạng lớn biết Phật nhập thế giảng kinh đốn pháp cứu ta. Trong cái nghe có tỉnh thần, có phát huệ. Sự nghe biết đó nên theo về tìm lại sự chơn lý lớn để hồi nguyên.

Bậc thiên giác: Nhập định để hội Phật tâm, nhập định để minh diệu pháp, nhập định để tri trực giác. Trong Vạn Pháp nhập định là pháp đốn ngộ thật để cho người minh định thiên cơ.

Bậc thiên giác: Tâm đo lường được vạn lý tâm chơn, tánh đo lường được Vạn Pháp tâm

nguyên, thần đo lường được vạn năng tâm đức, trí tuệ đo lường được vạn nhân tâm đạo. Đó là trí định huệ đang tâm nguyên chánh giác trở về cái đạo chơn giác của nội tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên giác: Đạo đạt giác mình trong những nấc thang Trời, giáo thuận hành mình trong các Pháp Môn, lập chánh minh đường trong các pháp độ. Con phải biết hội diễn quang để nội giáo làm trí tuệ, luyện diễn tâm để nội đức phát chơn trí huệ, biết hồi nguyên để tịnh pháp quy chơn, quy chánh định để chơn nguyên hiệp thể, thần thông thần để ký ức phát chơn như.

Luyện nội giác để theo dõi trong diễn giới, chiếu hào quang để soi sáng nội tâm diễn, khai linh giác để biết xa hiệu lẽ lạ trong vô tướng, Minh Nhật Cung để hộ độ nhật thần quang, dẫn

đạo chúng sanh để Minh Châu chủ đức, mở lục thông rồi để tinh đức lớn của chơn như.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nội Đức Của Chơn Như Nguyệt Hằng Cung.

Con thâm hà sa muôn triệu vào hội thành quang điện, thâm khí hạo Đại Thiên hội thành trường sanh điện, thâm linh khí siêu nhiên hội thành Vạn Pháp, thâm tánh lý Hư Vô hội thành Âm Ba Đại Hồn, thâm pháp tướng Vũ Trụ hội thành Thiên Cương Bảo Pháp, thâm vô tướng thần quang hội nội tướng linh quang.

Nhật Đăng Cung; nội tánh của thần quang, nội đức là đăng nên thanh sáng trí tuệ, nội giáo là đăng nên minh sáng kinh tạng, nội lý là đăng nên minh chiếu linh diệu, nội pháp là đăng nên huyền bí màu nhiệm, nội khí là đăng nên xuyên

thấu di tế, nội tướng là đấng nên thông minh trí huệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên giác: Sống thật trong thiên nhiên để an tâm tịnh giáo, nghiên cứu lý trường sanh trong thiên nhiên để tịnh độ, lập thuyết sống an nhiên trong thiên nhiên để minh giải, yêu sinh khí trong lành để hạo nhiên nhẹ mát, tầm sanh lộ trong thiên nhiên để nhập định, hoà mình trong thiên nhiên để linh tánh, văn chương mình trong thiên nhiên để dịu cảm, học tập mình trong thiên nhiên để trí tuệ, luyện đạo mình trong thiên nhiên để đạt lý, biết thật mình trong thiên nhiên để minh thị, tâm đạo mình trong thiên nhiên để màu nhiệm. Người có ngũ thiên nhiên, người có yêu thiên nhiên mới thật sống có ý nghĩa trong thiên giác của những bậc thiên sư lành đạo.

Bậc thiên giác: Tri đời sống để đánh thức lòng nhân, tri ngộ lớn để đánh thức chơn trí tuệ, tri sự việc để đo lường mực thước lại đạo đức, trải nghiệm mình để biết chơn nghị bốn tâm. Chỉ có biết mình mới thật sự thay đổi tâm mình trong Tiên như Phật Thánh để cho mình linh tâm đắc đạo.

Bậc thiên giác: Đánh thức mình thật thức để nắm nguồn chơn, giác thức mình thật lớn để tỏ minh diệu lý, cảnh tình mình thật đau để tỏ ngộ dòng đời, dẹp bỏ trí làm biếng nhác của mình thật lớn để tinh tấn lại với đạo tâm. Có được vậy mới dám nói bậc thiên sư tự tĩnh và tự tĩnh ngộ mình trong chơn định của Thiệu Quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thanh tịnh đạo tâm: Bậc thanh tịnh thanh trong mới thấy tịnh độ hiển ra, tịnh trong mới thấy chơn giác hiển thể, cảnh trong mới

thấy Niết Bàn tâm sanh, hiển trong mới thấy ta là Minh Sư của ta dạy ta đó vậy. Có được sự hiển đạo như vậy mới đạt thanh tịnh của tâm linh.

Thấy Linh Quang để thấu ngộ, sáng trong Linh Quang để điểm ngộ, biết trong điển quang để tỏ ngộ. Luyện được như vậy mới hiểu sự vi diệu của điển giới vô hình khai thể thần minh.

Tiên Thiên lấy điển quang nuôi thân, thần minh phát trí tuệ, Hậu Thiên lấy khí hoá hạo nhiên để nuôi tướng pháp, tướng pháp tròn đầy thì đạt thần thông và pháp lực. Vì vậy bậc có thân đạt đạo có đủ Tam Ngươn.

1. Ngươn thân để phát trí tuệ.
2. Ngươn khí để phát pháp lực.
3. Ngươn tinh để phát sáng suốt và tiềm năng.

Bậc đạt đạo còn nguyên thân là trụ được Tam Nguyên, để lý hội Tam Nguyên ra vào Tam Giới dễ dàng hơn các vị không còn nguyên thân ở trong cõi vô hình. Nên khó tu đạt đạo để thành Phật để đắc hoá thân của chân

nhân, trí tuệ vào lĩnh vực siêu thoát thì núi Tu Di Sơn càng cao trong Đại Trùng Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Trí tuệ là khôi tâm lý vô hình nên nó có thể xông phá được vô vi tâm trong các tướng pháp để đi vào thanh tịnh pháp giới của Hư Vô. Trí tuệ là kiếm khí vô hình nên cắt đứt được ngã tướng vô minh trong điện giới buộc ta vào cõi dục lạc. Nhờ cắt được trong điện giới mà tâm ta phát ra giới định huệ của nhà Đạo nhà Phật.

Có cắt được tư tướng vô minh ta mới thật sự giải thoát được trí tuệ, mỗi một sự háo thắng của người tu chưa sạch niệm có kèm theo một lĩnh vực của địa ngục của linh hồn. Nên bậc tu trí tuệ nên sửa đổi ngay chính lại mình để cho chính nhân mình không đi vào trong địa ngục để hoá thân ta đắc đạo.

Thanh tịnh để lập lại trật tự cho trí tuệ; an tịnh để kiến trúc tiềm năng trong trí tuệ, thiên định để nuôi sống lại Linh Quang trong trí tuệ, thanh lọc để tẩy rửa sự vô minh đang ràng buộc che phủ trong trí tuệ.

Nhập thất để lập mục thước mới trong trí tuệ có đường đi, nhập định để thông thái hoá sự văn minh của trí tuệ có đường về. Người muốn tu dưỡng thanh tịnh để ta thành Phật phải đi qua sự kết hợp của trí tuệ, nếu không kết hợp được sự trí tuệ thì muôn đời muôn kiếp chẳng đắc đạo ta.

Xa muôn trước để tâm tâm thanh tịnh, xa muôn động để tâm tịnh trong thanh, xa muôn dục niệm để tâm trong sạch trong trí hoá. Vậy tu là sự thanh tịnh ở nội tâm, ta nên xa các lãnh vực phiền não để cho tâm ta an tịnh, để tâm ta phát đại trí đại huệ để ta về.

Người tu thiên định là không buộc tình để giải duyên nghiệp tâm, không buộc nghĩa để giải nhân duyên tâm, không buộc người ghét kẻ thương để giải phiền não tâm. Có không buộc tâm như vậy mới giải thoát tam tâm nghiệp lực

của Cha Mẹ ta và Tiên Tổ Ông Bà, dòng máu
phiền não đó đang sanh hoá lại chính ta mà ta
là người phải giải cho họ. Nếu ta giải được nội
tâm này thì siêu được Cửu Huyền Thất Tổ văn
minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Còn thanh tịnh tâm là không buộc nhân
duyên của người tu và người không tu vào
mình để làm hội hè hưởng lạc, mà phải biết giải
thoát cái tâm lý và cái tâm trần để cho cái tâm
chơn trí tuệ tâm nguyên.

Diệu âm Phật con ơi! Người tu trong muôn
hình muôn tướng biết hoá nhân để tịnh, người
tu trong muôn sắc muôn pháp biết nắm chánh
pháp để quy không, người tu trong muôn tình
muôn tướng biết dứt khoát tình tướng để vô

tướng pháp ta về. Đó là chỗ luyện của người tu để quy không thành đạo.

Thuận muôn cảnh không chịu lai thị ngã để an tâm, nghịch muôn cảnh không lậu tận chi tướng để yên tâm, hoà muôn cảnh không để mất chơn nguyên để tịnh tâm. Được như vậy con thiền định như vậy thì sự nhập thế hay là xuất thế chính con là người đã được giác ngộ.

Nuôi con ai cũng muốn con mình trưởng thành khôn lớn thành nhân chi đạo, trung thần hiền sĩ giúp nước giúp gia để thanh sáng đạo nhà. Nuôi tâm trí tuệ ai cũng muốn tâm mình thành những bậc trí tuệ có sự trình sáng tiết độ với Quốc Gia. Có sự minh sáng dạy cho thiên hạ đi về con đường phò trợ Đạo Lớn của Trời của Phật và đạo ái quốc tận trung.

Sự đau khổ của người Cha Mẹ nuôi con lớn con mình chẳng nghe lời mình để làm đúng chức năng hiếu đạo, sự đau khổ của người tu không đủ trí tuệ để hàng ma chướng trong nội tâm để cho tâm mình sanh trí đạo và phát huệ.

Sự đau khổ của Thượng Đế là con người không chịu dạy nhau thánh thiện mà lập ra

chinh chiến rồi đua nhau vào cõi địa ngục để
nguyện cầu.

Sự đau khổ của Như Lai Tổ Phật là con
người đi trong bóng tối vô minh không chịu về
nhận chánh pháp để giải thoát tâm ô đạo của
chính tâm mình đăc đạo.

Sự đau khổ của nhà lãnh đạo nhân tài chôn
nhau trong đục vọng, không có sách lược chi
dân, không có sách lược kinh thương tế thế,
không có sách lược an bang tế thế làm cho dân
giàu vào trong đục vọng, còn dân nghèo chẳng
đủ sanh nhai. Ấy cái là nỗi khổ của nhà lãnh
đạo.

Sự đau khổ của bậc thành nhân là chưa lập
cho sự dân giàu để chi đạo quốc mạnh để chi
dân, chưa lập được sự thái bình cho chân nhân
học đạo. Ấy là ta còn thiếu sót cái đại lòng
nhân.

Như người tu thiên định niệm Phật để ta
thành, còn dạy chúng sinh thiên định niệm Phật
để chúng sinh độ hoá. Ta từ cõi vô phiền não
vào cõi phiền não để chánh định nhân sinh, rồi

từ cõi phiền não cho nhân sinh trở về cõi không
phiền não của trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Phật hỏi ta từ đâu đến? Ta bật cười từ cõi
vô phiền não ta đến tận độ phiền não của thế
gian.

Phật hỏi ta lại về đâu? Ta cũng cười và trả
lời về cõi thanh tịnh vô phiền não để chánh quả.

Phật hỏi ta tại sao nhập thế? Ta mỉm cười ta
nhập thế để diệt độ Niết Bàn cho nhân loại
được Niết Bàn.

Phật hỏi ta tại sao con dạy đường tu xuất
thế? Ta mỉm cười vì đường tu xuất thế để chỉ
đại lộ cho những bậc biết tâm nguyên, giải đại
số cho nạn dân đang kham khổ, giải nước nhà
qua cảnh mạt pháp ngu dân. Ấy là lực canh tân
ta phải làm để cứu dân ta vậy.

Ta dẫn độ đường trí tuệ nên lập pháp thành văn, ta vĩ đạo đường thiên định nên lập lý thành kinh, ta tiếp dẫn đạo sư khai trí huệ nên lập chơn lý thành điển quang, chánh pháp để nhập diệt cho thiên hạ được Niết Bàn tâm và được Niết Bàn Thượng Giới Hư Không giới nhập định đi vào.

Cho các đệ tử ta xuất quang năng để chánh định, hồi chuyển thế để chánh tu di, dạy học sĩ để chánh giác ngộ, lập kinh điển để chánh minh kinh, chỉ đường Hư Vô để chánh định lý, vào cửa thiên tâm để chánh sáu giác quan, nhập Niết Bàn để cho họ nhập chánh đẳng chánh giác.

Ta dạy đệ tử ta từ đây thông nội lý để điển kinh, hội nội tướng để trị lý, được chơn như để kinh bang, minh thần huệ để dương chánh, mở lục thông để giúp ái quốc triều trung, minh thần thông để minh giải Đạo Lớn thái hoà thiên hạ, lập Thiên Đạo để thái bình cho Trời hộ đạo Quốc Gia ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhập định; trong thông nội lý thành đấng nên trí tuệ sáng mở ra, lậu tận huyền cơ thành ngộ sự tham ngộ thiên sư mở ra, đốn tận đầu nguồn thành giác sự đại giác mở ra. Có được vậy mới thông tâm con vào trong thiên giác để cho con bát đạt tứ thông.

Bậc nhập định; thông nhất lý tự minh vạn tướng, hội Phật quang soi tới chơn nguyên, thần siêu thức thông minh lãnh ngộ. Được vậy con mới thật là người học trong lậu tận thiên cơ.

Đứng trong mọi cảnh nhập định thấy mình thanh, trống không trong mọi cảnh mới thấy mình học, thanh tịnh trong mọi cảnh mới thấy mình được đạo. Được thấy biết như không vậy mới có giải thoát ở Đạo Lớn của mình thông.

Lúc buồn không để buồn quá làm tận tánh, lúc vui không để mừng quá làm tốt tánh, lúc trầm tư không để nặng cố chấp quá làm nặng

tánh. Có được sự quân bình của trong lòng mình mới vượt qua những sự trở ngại của tánh mình, đang yếu thần lực của chính mình làm rối loạn huyền cơ.

Nên con học chưa thấy biết thì tri để thấy biết, chưa hiểu biết thì tri để hiểu biết, chưa ngộ biết thì tri để ngộ biết, có tri vào trong tâm thức mới thấy biết của trí tuệ lớn theo về. Đến đó tâm con ứng thần giao cảm ứng thần tiết, linh ứng thần hiệp, có hiệp được trí tuệ thì các thời thần mới tao phùng ngộ với tâm con.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Trí tuệ sáng đồng đức quang năng với đạo, sống đồng thức để đại giác ngộ lại tiềm năng, bình đẳng lòng đồng thiên định để phát huệ mạng. Có nhân vô tướng pháp như vậy thì pháp thân con mới đồng giao cảm giới Hư Vô.

Ngôi thiên định con soi tận tâm để con lậu tận thông của trí tuệ, soi tận trí tuệ thì lậu tận chơn như, soi tận nguồn gốc lành thì lậu tận Hư Vô Chi Khí. Cái cõi tất cả cải lão quờn đồng mới lậu tánh Phật và tánh thị hiện Như Lai tâm thanh tịnh của chánh mình.

Các Con Tiên Cháu Phật các con ơi! Tu càng lên cao phải càng đổi mới chính mình, càng vào trong phải càng đổi mới trí tuệ của chính mình, càng chánh pháp thiên định càng đổi mới sự văn minh của Phật Pháp. Các con có tu như vậy là bậc trí tuệ của Thầy của Phật Đạo của Trời đang truyền và điểm hoá Kim Thân thần giác cho chính các con.

Con Tiên Cháu Phật các con ơi! Trí lên cao biến hoá thành trí tuệ, tín lên cao biến hoá thành pháp lực, thần lên cao biến hoá thành Kim Thân. Tu được đạo như vậy thì con cải lão quờn đồng trong khi con nhập định.

Con Tiên Cháu Phật các con ơi! Ngộ tới cùng thì phát thông minh, giác tới tột thì phát thanh tịnh, thiên tới hiệp thì phát tiềm năng, chỉ

có trái tim tiềm năng của chính mình mới thực sự chứng đạo cho mình linh đở vậy.

Cảnh đở nhất là không tướng, đức đở nhất là vô trần, Phật đở nhất là vô tranh. Có đở được thanh tịnh mới trùng tu phát huệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Vì các con tâm trí tuệ của ta nên không tâm đở cho các con lĩnh ngộ, vì tâm pháp giải của ta nên không tướng đở qua muôn ngàn trở ngại, vì tâm tiềm năng của ta nên không trần đở tâm hồn của các con hồi thức trở lại. Có nhập định như vậy mới biết mình là Minh Sư của chính mình và chính mình phát huệ.

Các Con Tiên Cháu Phật các con ơi! Vì vượt biển pháp không thể đi vào chỗ thiếu phương tiện, vì an tâm niệm không thể không tu pháp thiền định, vì tâm trí tuệ không thể vào chỗ thiếu cơ duyên, các con biết Thầy khuyên.

Vì vậy bậc học đạo đi đường mê đường giác là những bài thi chính con phải tham thiền giác ngộ để đi vào.

Gánh nặng quá không thể đi hết đường dài, làm biếng nhác không thể tinh tấn trong trí tuệ. Chỉ có trung dung mới đủ đức dung chứa pháp lực của đạo trị quốc an nhà và đạo tề gia.

Thầy biết lời vàng của Thầy không để giữa chợ bị người dốt trí cướp mất, tánh ngọc của Thầy không để giữa thị phi làm mất giá trị chơn đạo của Thầy. Các con có trái tim lưu ly không để giữa thô tục làm mất tri kiến và tri giác.

Kẻ học đạo mà không biết dùng đúng đạo tùy thời để thích nghi đạo đức tùy duyên, thì sự huyền ẩn để an của mình linh để giải được tánh mê của loạn tâm trực lợi.

Lời vàng của Thầy để sách lược cho các con học biết an dân, tánh ngọc của Thầy để phò trợ Vương Đạo cao quý, Tâm Pháp miễn bàn của Thầy để phò trợ các Vị Minh Chủ sau này biết an dân. Có được sự giữ đạo của Thầy như vậy mới dùng sự chi quý vào chỗ cao quý, an đạo mình và an chánh đạo lớn của Quốc Gia.

Con Tiên Cháu Phật các con ơi! Đạo cao quý đến không lời, tâm trong tri sức học để nhập định khai mở tâm học con thấu thị thiên cơ, đức cao quý không bàn tân trang lại trí tuệ, trong những thành quả của mình minh thị qua những chu kỳ của tâm học để phát tiềm năng.

Nhân cao quý đến chỗ không tranh địa vị tước lộc của nhân tướng, tùy bậc quân vương và tùy đạo của hiền thần mà Trời và thời kỳ cho phép ta điều đình hộ mai phong thưởng, bằng phước lộc ta không có ta cứ an định miễn bàn sự tước lộc của thế gian rồi giúp dân tu chính nữa, không ngã mạn tự ái của riêng mình. Đó mới gọi đạo thiên sư thẳng lòng mình trong muôn ngàn phương vị để Phật ta thành trong thị thức thế gian tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Còn đạo thiên sư phụ nữ : Các con vào trong không tướng để thấp sáng chơn tâm trí tuệ, vào trong không hình để nuôi lớn Kim Thân, pháp lực vào trong không tôn giáo để giáo độ chơn đạo vô hình. Có được vậy mới giải thoát thật trong trí tuệ để hoà minh.

Các thiên sư nữ Phật pháp con ơi! Thành nhân để an định mọi cơ duyên, kết quả để minh huệ mọi sự việc, an đời để Thiên Đạo thái bình phong. Ấy mới gọi nhập thế của các con học xuất thế để đồng sở học và giải thoát cho mình và nâng tiến chúng sanh.

Các thiên sư phụ nữ con ơi! Các con mới định thì các con đi tầm trí tuệ, được trí tuệ đi tầm sự giác ngộ, được giác ngộ đi tầm chơn giải để trường sanh học. Đi tầm lại sự sống và thanh tịnh đời đời gọi là nữ thiên sư các con đắc đạo và thành Phật.

Các con đi tầm ta là ai trước khi làm người giáng thế, ta là ai trước kiếp Thần Tiên của ta trên Trung Giới, ta là ai trước khi nhập diệt cõi Thượng Giới. Có phải được Đạo Lớn đó con phải nhập định để siêu hóa sự giác ngộ của

chính mình là Phật và tìm lại cái Phật của chính ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nữ thiên sư các con học không tốt sự học chưa tới vô cùng của đạo, mình không tự độ sự giác ngộ chưa phát tốt tiềm năng, trí con không định sự phát huệ sẽ bị phả lấp và lục căn lục trần cản lấp thần xung bá xung tôn. Nên bậc định huệ phải suy kỹ nghĩ cùng rồi tự huệ, tức đạo đến chỗ không mình mới tìm được sức đạo của thân mình.

Các nữ thiên sư các con phải xét; xét không suy sự truy cứu của nó thấp dần, mình không tri tánh mực thước của mình bị phả lấp, thành tài mà không thật lòng sự chí lý thiếu minh mẫn đường vô. Vì vậy các bậc nữ thiên sư các con thiên định phải xét lại phương vị để phát tâm định trí huệ lại mình.

Các con lên núi không non thiếu điểm tựa để các con trèo, vào rừng không suối thiếu sinh khí để các con sống, thiên định không có trí huệ thiếu pháp lực để tâm trang trong vô hình. Vậy bậc học đạo thiên định phải xét lại khởi điểm của chính mình để cho tâm linh sinh trí định huệ.

Các con nên nhớ trong không thanh ánh sáng không về, lòng không tịnh trí tuệ không phát, tịnh không đầy pháp lực thiếu tiềm năng, tiềm năng thiếu sự đắc đạo càng khó hội ngộ chơn giác.

Nữ thiên sư các con ơi! Trong một kỳ thiên thất là sự học của tâm linh, mỗi thời nhập định là một chu kỳ giác ngộ. Các con có giác ngộ bên trong của nội tâm mới thấu ngộ người học đạo cần nhiều giờ để thanh tịnh để hư vô tâm.

Trí ngộ để định phương vị, giác ngộ để định mọi vị trí, tỏ ngộ để định huệ làm chủ cho mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc giác ngộ; tỏ ngộ sự việc không suy đoán sự việc, biết rõ huyền cơ không tri đoán thời cơ, am tường đối phương không truy cứu thời cuộc. Có được vậy mới thật phát trí tuệ để an tâm mình trong định huệ giới Hư Vô.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết một bỏ một lại tỏ ngộ trong muôn một, hiểu một bỏ một lại thấu thị trong màu nhiệm, thấy một bỏ một là hiển thân khắp cả. Được vậy là thân ngoại thân con phát huệ đi đến để tu tề.

Diệu Âm Phật con ơi! Con làm trong siêu nhiên đừng nghĩ có làm, con đi vào trong siêu thức đừng nghĩ có đi, con đi vào trong đạo vô hình đừng nghĩ có đến. Cứ giữ lòng thanh tịnh thì đạo của tự nhiên phát huệ lại theo về trong linh giác siêu nhiên.

Diệu Âm Phật con ơi! Thấy trước sự việc thiên cơ con nên bình thản để minh tâm, hiểu trước thiên cơ con nên bình thản để phát tánh, lậu tận sự Trời người con nên bình thản để tự

đức. Phải giữ có một sự tâm lý bình như vậy mới giữ kín được sự huyền vi lâu bền để con tự đạo học giới Hư Vô.

Diệu Âm Phật con ơi! Hiểu sự thâm kín của Thầy dạy lòng cảm ơn Thầy dạy, biết sự màu nhiệm của Thầy dạy lòng cảm ơn Phật khai thị, vào được đạo lớn của Thầy dạy lòng cảm ơn Đấng Toàn Năng dẫn độ Trong yên lặng. Có được vậy càng thâm kín chính mình tu đạo giới Hư Vô.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhất cảm nhất linh chơn trí tuệ con đang mở, suy đoán không sai chơn linh giác đang khai, tính việc như thần lậu tận thông đang bùng sáng. Được vậy phải lặng yên lòng để vào trong để nhập định để tỏ ngộ sự học của Thầy.

Diệu Âm Phật con ơi! Trống lòng riêng mới thấy tánh linh tự huệ, an mộng trần mới thấy thiện ác là không, yêu ngôn luận mới biết thanh tịnh là pháp lực của những bậc biết tu tịnh thần. Lúc đó biết tịnh khẩu để giải thoát tánh tâm phàm thức để trở lại cõi Như Lai.

Diệu Âm Phật con ơi! Hoá thân con xuyên dòng tâm mới nhận sức hút của Hư Vô Đại Định, phá ngũ uẩn mới tỏ thông lục huệ giai sanh, được giai sanh con ngồi tịnh để giáo lục trần mới tỏ ngộ tánh pháp lục thông của đạo. Dạy cho nó được vậy là mình luyện mình đạt đạo thành nhơn.

Diệu Âm Phật con ơi! Trong tiềm giác con cầm Nhất Điểm Linh Quang để minh độ, trong tiềm thức lấy cái tâm làm chủ sự để chỉ đạo cho chung, trong tiềm năng tâm là bậc quân chủ thần minh. Tâm được chơn tâm là có được tất cả y đức của bậc đạt đạo ở trong mình di tâm để đắc đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Thâu tâm về để học minh giải mọi lý, đưa tâm vào để so chiếu mọi vật diệu minh, thành đạo tâm để muôn ký ức hiển vi sanh kỳ lý. Chỉ có thành thật với tâm mình mới hiển ra tánh lòng của Phật, mới sống được chơn tâm huyền diệu của chơn nhơn.

Diệu Âm Phật con ơi! Tâm con là minh chủ càng đạt đạo con phải càng thành thật, cái thật đó giúp con trở thành Đức Phật. Tâm của con

thành thật thì quân chủ càng phát đạt huệ càng ngay chánh triều trung, tâm là chí nhân càng đạt trí tuệ càng văn minh trong thành thật. Cho nên bậc đạt đạo cao siêu là những hạng người thành thật, lại nói chuyện thành thật. Đó là bậc vĩ nhân vừa đạt đạo mà vừa lại đạt tâm chơn thật, chơn Phật của chính mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Không để trở ngại làm cản trở thần tâm, không để vướng mắc làm cản trở nội tánh, không để thiếu sót trí tuệ làm cản trở thần huệ. Có được vậy xuất đạo trí tuệ mới tròn đầy.

Diệu Âm Phật con ơi! Con không tạp niệm làm rối thanh quan, không loạn niệm làm rối thanh khí, không loạn thần làm rối nội tâm. Mỗi việc không chính niệm phải biết chính niệm để hoá giải tâm thức, để chánh niệm lại lương tri cho mình đi đúng Đường Hoàng Đạo

Diệu Âm Phật con ơi! Con muốn an tâm mọi việc để tùy thời, con muốn định tánh mỗi thời thiên đều tịnh khẩu, con muốn đạt đạo phải đóng cửa đời, cửa Tam Quan đó để con mở cửa thiên nhiên đi tu đạo không còn vướng hãm

oan, là nhờ người biết tịnh khẩu đóng cửa đời để cho con thật sự thành đạo. Đó cũng là phương thức tu tắt của Tâm Thiền cho mình mau thành chánh quả.

Diệu Âm Phật con ơi! Thấy không nói để chiêm nghiệm sự huyền cơ, biết không động để sự thâm kín sẽ trả lời sự thấy biết của nội tâm. Còn chịu làm đạo không tính công nhật của mình thì để công kia thành công viên dung để quả của mình được mỹ mãn. Người đi tu đạo như vậy thì không bao giờ mất công đức và mất trí huệ, người đó sớm thành Phật thành đạo của Như Lai.

Diệu Âm Phật con ơi! Tinh không thanh sáng trí tuệ lớn không về, khí không thăng giáng pháp lực lớn không giao tiếp, thần không thanh tịnh kim pháp lớn không minh. Vì vậy bậc tu thiền định lâu dài phải xét kỹ điểm này rồi mới nhập thất đi vào chơn tịnh.

Tinh khinh thanh sự hiểu biết lớn đi theo, khí khinh thanh sự phương tiện lớn đạt pháp, thần khinh thanh sự học đạo lớn hiển ra. Đó gọi là trong sanh tâm không sanh tâm trần thì phát

tâm đạo, còn người đã phát tâm đạo rồi không tính toán với ai trong cõi tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Con biết dung tha tâm lý con phát được chánh thân, con biết dung hoá tâm lý con phát thức nguồn cội, con biết dung chứa tâm lý biết được tri nghiệm. Sự thành công của con là nhờ vào sự tri nghiệm, trong những sự tiềm ẩn của huyền cơ.

Diệu Âm Phật con ơi! Người tu đi con đường dài không đáng sợ, chỉ sợ thiếu trí bền để sanh trí tuệ tiềm năng. Ngã công không đáng sợ chỉ sợ tánh lý không ngay chính làm lạc đường về, trường đời quanh co không đáng ngại chỉ sợ chướng ngại tâm lý lớn của người với mình, không đủ vị tha lớn để biết gia tăng công phu để thành đạt công trình.

Diệu Âm Phật con ơi! Mỗi chén cơm ta bung lên ăn phải trải qua bốn thời kỳ; ngâm lúa, gieo mạ, cấy mạ và gặt hái, người bung cơm mới được chén cơm vàng.

Mỗi y đức ta luyện được phải trải qua một sự thí nghiệm của Tam Giáo Toà và thiên lý Trời đất Phật quang.

Mỗi y nhân thành tựu trên mặt đất phải trả một giá trí tuệ và sức học mới đạt được sự công hầu khanh tước đời nay.

Vậy một người thành Phật thành Đạo là một người đã đi qua hết tất cả trường đời và trường đạo khảo thí, không lẽ người đó không được làm Thầy dẫn đạo trên các lãnh vực hay sao.

Diệu Âm Phật con ơi! Không vào cùng cực của xã hội không thể nói tận độ thế gian, không sống chung với nhân loại ở giữa chợ không thể giải thoát cho họ được, không vào tốt đường đời để lăn lộn không thể viết kinh siêu hoá người sống được đạo thành.

Vì vậy mà Thầy phải trải qua Tam Nguơn ở thế gian và Thượng Đế, Thầy phải chiết vĩa

xuống làm người phạm nhân để lăn lộn trong trường đời tu học siêu hoá Tam Thừa để đắc đạo chân nhân.

Diệu Âm Phật con ơi! Người tu có trông ngã tướng chơn thật mới theo về, trông niệm tướng thanh tịnh mới vào hội, trông thành kiến trí huệ bộc bạch. Được vậy mới giải thoát tâm tạp niệm của chính mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Vàng không đổi mực thước Như Lai, phú quý không đổi tâm trí tuệ của đạo, vinh hoa không đổi lòng thành tín với Trời. Con có được trái tim này mới thật bậc lậu thiên cơ và bậc tham ngộ thiên cơ cùng đi với Phật.

Diệu Âm Phật con ơi! Lý không chơn sự học con còn mê, đức không trung dung thần

tâm con chưa đạt huệ, tánh con chưa thuần chưa tỏ ngộ trí tuệ thiên cơ.

Người luyện đến đây phải dứt khoát lắm mới vượt qua nghiệp lực của mình, nhồi quả không cho tim trinh sáng của mình sanh trí tuệ. Ấy là tại nơi lòng mình, nên tinh tấn bỏ thí lớn để quờn Tiên.

Diệu Âm Phật con ơi! Mỗi ý niệm sai lầm làm con yếu đi một nghị lực của đạo, mỗi quan điểm sai lầm làm tổn đến khí lực của tam ngươn, mỗi khởi điểm sai lầm làm tổn đến sự giác ngộ của Thầy dạy cho con.

Vì vậy mỗi việc tri giác để cho con khởi điểm cho việc làm cần sự chính xác của con biết mở mang, để giải yếu những quan điểm cần sự cố vấn của Thầy, hay thường nghe kinh tạng của Thầy để cho lục căn lục trần trong người con hồn vía biết dựng xây.

Diệu Âm Phật con ơi! Tịnh thông trong sự học chưa hẳn đã thông suốt, tinh nhuệ trong luyện tập chưa hẳn đã lâu thông, tinh khuyết trong doanh nghiệp chưa hẳn đã không vấp phải. Người phải biết đôi mới phương vị là

danh phận, cũng là người đang tu thân trong xã hội và luyện đạo biết cải tiến lớn để văn minh trong tâm nhận thức của chính mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Sự nghiệp càng cao phúc to đó nó cũng cẩn thận, danh dự càng cao sức cố vấn không đủ con sẽ bị người ta lừa trí, nhà càng giàu sang con không chịu bố thí đủ không thấy hết lòng nhân trị của con sanh. Vì vậy việc cẩn thận lớn là cho những bậc cho cao nhân đó vậy, phải để tâm mình thấy sự Đạo Lớn của mình về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không thông minh sự đàn độn kéo nhau về, quá thông minh dễ bị thông minh lừa gạt. Vì vậy không sợ sự ngu muội của chính ta, chỉ sợ sự thông minh của ta đến chậm.

Diệu Âm Phật con ơi! Cao tài văn phải tao nhã hồn thơ cho thanh thản, cao võ lực phải anh

minh binh pháp để định sơn hà, cao tài hoa phải có trí lược và sách lược làm cho dân giàu quốc mạnh. Có sách lược thái bình như vậy mới đủ người văn minh và minh trị văn minh.

Diệu Âm Phật con ơi! Thông thượng sanh mới biết Tinh Tú là Thiên Thơ, chỉ đạo thông binh lược trận đồ mới thấy Tinh Tượng là phương tiện chỉ đường vô. Người lầu thông sách lược mới thấy chín Dải Ngân Hà là Cửu Thiên Đồ Trận, Ngân Hà đều có nằm trong cửu thiên đồ trận, Trận pháp của Trời tức là mỗi Dải Ngân Hà là có chín trận.

Tổng cộng trong trời có một trăm lẻ tám Trận Đồ (108) để dạy Tiên Phật biết đường vô. Ấy mới nói Thiên Đàng không cửa nhưng có lửa của Trận Đồ để đón khách vào học Đạo Hu Vô.

Đến đó mới thấy Tiên và Đạo là một sức học kết tinh ba từ Trời và đất và Tinh Tượng, đều có liên quan sinh tử, thọ yếu, sang phú, quyền uy nghèo hèn, quý tiện đều nằm trong đó cả. Nên được gọi là sự thâm kín của huyền cơ,

ai học người đó được đắc đạo để đi về trong các cõi chín Trời, đó là người chứng đạo thật.

Diệu Âm Phật con ơi! Học để hiểu biết cái học trong sự phân biệt, học để thấu triệt cái học của am tường không phân biệt, học để thông suốt cái học đó mới trí tuệ giải thoát. Có trí tuệ giải thoát đức học đó dựng được thái bình giàu mạnh chi dân.

Diệu Âm Phật con ơi! Không nghiêng lệch trí tuệ gọi đại đức, không nghiêng lệch đạo tâm gọi đại nhân, không nghiêng lệch kinh pháp gọi đại giáo. Có được đại giáo mới giải thoát cho Tam Giáo đang đi vào tịnh độ để tầm nguyên.

Diệu Âm Phật con ơi! Thông suốt thần quang gọi là đại trung, thông suốt tánh mạng gọi là đại hiếu, thông suốt vô vi gọi là đại giác. Có được đại giác mới thật sự giác tha.

Diệu Âm Phật con ơi! Đánh cờ không tham tranh thế nước của lòng con vững mạnh, thế cờ không khám sát thế đứng vững bền thiên lý có lòng sanh, giáp cờ Liên Hoàn Thiên đối phương không ngã vô. Chỉ không ngã vào thì

sức định huệ gia tăng để ta kinh bang tế thế, tăng trưởng sự giàu mạnh trí tuệ để nuôi dân.

Diệu Âm Phật con ơi! Biết trí không lớn nên người tu thiên định giữ khí bình, biết nhân không lớn nên luyện tâm cho mình linh trước đã, biết lòng chưa sạch niệm nên thanh lọc để tĩnh tâm. Nhờ sức biết thanh tịnh này trí tuệ lại quy về trong con đó vậy.

Diệu Âm Phật con ơi! Giữa loạn thế Thượng Đế điểm hóa người nhân, giữa loạn đời Phật Tổ điểm hóa tâm đức của nhà Đạo, giữa loạn chiến Tam Giáo điểm hóa quý đạo và Thần Tiên. Vì vậy các lúc loạn thời cũng là cơ điểm đạo, cũng là chu kỳ Phong Thần Hội để lập lại Thượng Đồi.

Diệu Âm Phật con ơi! Tu không tầm chơn tâm là loạn giáo phi ngôn, đạo không đi vào thiên định là loạn nhân phi lễ, pháp không đi vào thanh lọc để thanh tịnh là loạn khí phi nhân. Vì vậy bậc nhập thất thiên định thanh lọc là lối tu tâm giải thoát thật sự của chánh đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Đời càng loạn Trời đánh loại phi nhân, giáo càng loạn Phật đánh

tan trí tuệ loại phi giáo, người càng loạn phải đánh thức tâm mình, không thức được tâm mình là đi vào địa ngục của thế giới trù tượng thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Của không ngay chính phi nghĩa không dùng, sắc không thanh nhã phi lễ chẳng nhìn, tài không khiêm nhượng phi đức học không kết bạn. Có được như vậy mới giữ được đạo trung dung của người tu không để đi sai lệch chính đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Trời không mưa mây lớn không tụ về, đất không cấp lộc mùa xuân thu không đến, người không tu chính trí tuệ và đức năng không đến. Vì vậy Trời người biết kết hiệp thì mở ra một con Đường Hoàng Đạo để mình đi, sự kết hiệp đó là tu luyện chánh pháp

học lại chánh kinh để mình trở về lại đường Tu Di Sơn của đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Lý không sanh linh văn không tao ngộ, chơn không sanh trí tuệ lớn khó tao phùng, đạo không luyện tâm giác ngộ bị phả lấp. Vì vậy mới thấy linh bất linh tại ngã, sự luyện tâm là để Đạo Lớn của mình thành.

Diệu âm Phật con ơi! Trăng sáng tốt mới thật thanh trong tâm thức, Trời sáng tốt cùng mới thấy thật định vị lại lòng ta, Tinh Tú sáng tốt cùng mới phát tinh ba sáng suốt. Ba thể đứng đồng mới thật chứng đạo giới Hu Không.

Diệu Âm Phật con ơi! Trong lòng không tính toán gọi là Tâm Thiên, lòng không chấp mê gọi là tâm định, trí không mưu sự gọi là chơn huệ. Được như vậy mới giữ đạo thanh tịnh của Bồ Đề.

Diệu Âm Phật con ơi! Siêu muôn vật vàng trả lại thành vàng, qua muôn khảo thí nhân trở lại chân nhân, qua muôn sự cám dỗ của tình đời tình trở lại thiên tính. Có qua bao nhiêu thử thách mới thông cảm được tình lớn của các bậc chân nhân đang khảo thí tài nhân để đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Tha không độ hết giận còn hờn nên không độ đời, thứ không giao tiếp ngờ vực chưa tỏ sáng, biết không giao tình giao tín mê giác còn cảm thần tâm. Cho nên bậc luyện đạo bất khả bất tín, bất khả tận tín để mình thoát ra trí phàm và chí nhân của phàm tánh để đi vào tâm Thánh học đạo cứu cánh thế gian.

Diệu Âm Phật con ơi! Lương cập không kinh, lương tín không dùng, dùng không tin tà không dùng khỏi cảm tín, bằng dùng thì giao trách nhiệm để nghĩa vụ làm tròn. Được như vậy thì mục thước trong đời sống có đạo nghĩa để tu chính lòng chơn.

Diệu Âm Phật con ơi! Thần không định tâm, tâm trí chưa an, định không phát huệ tâm chết vào chỗ lạng không đó vậy.

Huệ không minh tâm chấp trước vào chỗ lạng trông không ra. Nên thần không có đường đi của trí tuệ để đi về trong thiền giác.

Người thiền định hai, ba chục năm mà chưa phát huệ tức là đưa tâm mình vào chỗ trông chết của thiêng liêng. Nên cái tâm đó không sanh kỳ huệ.

Diệu Âm Phật con ơi! Giác là sự biết ngoài sức học của thế gian, ngộ là sự hiểu biết chưa bao giờ đã biết. Được vậy mới gọi là trí tuệ không gọi là tri thức, mà gọi là sức mở của đạo tâm.

Diệu Âm Phật con ơi! Tâm thức thấy biết được bốn lai, tiềm thức thấy hiểu được diện mục, linh thức thấy biết cả sự giác lẫn ngộ. Nhờ vậy mới gọi là đặc đạo của Hư Vô.

Diệu Âm Phật con ơi! Luyện cái tâm tầm cái linh để cách, khiêu sáng cái tâm tầm cái trí tuệ để con soi, an sự học để thiền định cho con sinh trí tuệ. Càng trí tuệ mới vào được chữ ngộ, Đạo Lớn không để thiếu sót trí tuệ của Bồ Đề.

Diệu Âm Phật con ơi! Vật tròn có khả năng dung chứa mọi thể tích, tâm tròn đầy có khả

năng xuyên thấu khắp Trời đất, bốn phận làm tròn phát trí tuệ chơn nguyên. Đó là cách làm tròn trước khi dung chứa đạo đức để cho ta thành chánh quả.

Động thì Thái Cực, tĩnh thì Vô Cực, định thì Vô Cực, huệ thì quờn vô. Tâm thông thì đạt đạo, đạo thông thì thần xuất. Chỉ có thần xuất học để thần minh mới thật đạt trí định huệ của đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Tung cánh thì đạo đắc ta lên, nghiêng mình thì để luyện khí, trí minh để minh tâm, huệ minh để hiển tánh. Đó là lúc hoàn vô biết định hữu để Hư Vô.

Diệu Âm Phật con ơi! Thần không an ánh sáng đạo không về, trí không định tâm Như Lai khép kín, tánh không lành khó lãnh hội Phật tâm sanh. Cho nên bậc thiền định lâu năm không phát huệ bởi vì như vậy, con phải xét kỹ lại chính mình để diệt độ lại nội tâm.

Diệu Âm Phật con ơi! Tâm không thanh hồn độn vô minh, tình không nghĩa hồn nguyên trong dục giới, si không tịnh hồn khí khó triều

nguyên. Vì vậy thiên định thanh lọc để cho khí thanh lọc tạp chất ở nội lòng.

Diệu Âm Phật con ơi! Trống lòng riêng Thiên Đạo mới theo về, an mệnh trần thân sư mới dẫn lối, nhặt lòng phàm phu Tiên khí mới hồi nguyên. Chỉ biết định tâm như trên để trung dung gần đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không phóng tâm định lý được an, vào không tâm định huệ được kết, gỡ phàm tâm đạo lớn sanh linh. Có được đạo linh thì sanh linh minh thần giác để truy kỳ đạo.

Diệu Âm Phật con ơi!

Gió khí mát tâm quang,

Điện thanh sáng trí tuệ,

Mắt huệ thấu bốn phương,

Tâm thanh thông vạn tượng.

Lòng sạch chứa Minh Châu,
Trí an Thiên Kinh hiển,
Thần hội sanh thánh thai,
Thiên tài nuôi Phật tánh.

Cứu cánh Niết Bàn Thiên,
Điền tâm phát minh cảnh,
Gia giáo phát trung dung,
Nội đôn đầy khí hạo.

Ký ức chứa hào quang,
Tế bào phát pháp hải.

Diệu Âm Phật con ơi!
Thân nhẹ dìu thân, thần tịnh lý,
Tâm thanh dìu trí, trí sanh văn.

Nước tịnh dìu nhân, dân thanh trị,
Luận bình dìu tướng, tướng thanh y.

Thiên lý dìu tâm, tâm thanh trí,
Lý sanh dìu lý, thiên chơn độ.

Tánh sanh đìu tánh hiệp dòng ô,
Chơn giải đìu chơn sanh tiên lộ,
Tịnh lòng đìu khí tát Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Hội Thần Khí;
Nhìn cho trống khí hỗn nguyên không cảm,
Thần đưa kim khí điện giáng linh điện,
Nội quang khai khí thoát tục hóa chơn tiên,
Dương kim phát khí sanh thiện chơn Phật
tánh.

Định phát huệ khí hạo nhiên nuôi thần tánh,
Gom nội kinh khí phát sáng linh đài,
Cửa thiên không khí tiếp đạo lớn như lai,
Nơi không tướng khí linh thiêng vô nhiễm.
Khí hóa văn khí đưa Kim Thân ta tu luyện,

Nơi cửa Trời khí hóa pháp thông thiên.

“Đó là thần khí hiệp nhất để đạt đạo đi vào trong những cảnh Kim Thiên Tử của hóa thân để luyện đạo Như Lai.”

Thông huyền cơ biết tiên hiền hộ giải,
Lộ máy Trời biết chính đại tâm nguyên.

Diệu Âm Phật con ơi! Trong mỗi thời kỳ thiên thất phát được dục linh, trong mỗi thời thất luyện tâm thân an nhập định, định được tâm thì các chơn huệ phát sanh, không định được tâm các huệ khép kín lại, Máy Huyền Cơ của Trời gắn liền trong trí tuệ. Chỉ có ta là người kiểm soát thật hư.

Diệu Âm Phật con ơi! Không nên trách Trời không độ, chỉ trách lòng ta không đạt định số với Trời. Không nên gom người đạo quá nhiều mà chưa tu đạo, hãy lập thượng trí tu thiên cho người đạo đi tu. Phải biết nhân tướng để kiểm soát chơn tướng, phải hiểu nhân tình để hóa thủy tình siêu.

Yêu để giải thoát không mấy người yêu biết độ, học để quán thông không mấy kẻ tự thông, tu để lãnh ngộ không mấy người tự đức, hành để thăng hoa không mấy bậc thông tâm, nhẹ để nhập định không mấy ai tự giải nghiệp, đi để chơn ngộ không mấy ai biết định để mình đi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Trời dùng chín khí để nuôi hết các Dải Ngân Hà, người dùng chính tâm để khai thông chín cõi của tâm đức. Cho nên tâm thức thành lực, tâm đức thành huệ.

Bậc phát trí tuệ luyện tâm để rèn lòng thành đạo, tâm thành đạo đến tâm sạch đạo về. Chỉ tâm tâm trong đạt tâm thì ta có sức đạo trong vô hình tất cả.

Tâm thông muôn ngàn hà sa giao kết, tâm thông muôn vạn ánh sáng theo về. Chỉ tâm tâm hội tự nhiên thần giao cách cảm.

Diệu Âm Phật con ơi! Tâm đạt chơn ngã hiển Như Lai, tâm hiện hữu vô hiển hình trước mắt. Thế mới gọi tâm được tâm chơn có vạn hữu theo về.

Tâm đến tròn thần tự nhiên sáng đủ, lý vạn hình ứng trụ của tâm sinh. Vì vậy người được tâm thì hội Vạn Pháp.

Tâm là lý vô hình giải thoát bản ngã thấp sáng chơn linh soi thông vạn kiếp. Chỉ hội được tâm là học được chơn lý Hư Vô.

Minh tâm muôn thần hiển tướng, kiến tánh muôn tướng hiển triều nguyên, vào trong mới thật tâm được tâm sanh hóa.

Vào được tâm trong nhất lý trung dung, chớp được vạn cảnh hiệp thân giải thoát. Được vậy mới nhập định trong đời sống thật của linh tâm.

Diệu Âm Phật con ơi! Tâm thấu khí Tiên Thiên vào trong đại thể, khí linh tròn đầy trí tuệ theo đó phương sanh. Có phải luyện tâm là trở lại Trời người đạt đạo.

Tâm càng sinh khí hạo cất ta lên, khí linh hiển nuôi thân ta trí tuệ. Nhờ trí tuệ ta thông hiểu thiên đạo đồ thơ.

Diệu Âm Phật con ơi! Tâm thông đạt lục thần theo đó tự thông, tâm trong sáng gọi nội thần quang giải thoát, tâm trí sáng ngoại gọi là trí tuệ giao linh. Được vậy định huệ đồng ứng để mở linh tâm trong tất cả.

Soi trong tâm gọi nội huyền cơ, tỏ ngoại tánh gọi màu nhiệm pháp giới, Trời Phật nhân đồng một tâm đó mới thật đạt nhiệm màu tâm.

Vạn biến lấy tâm đo lường để trí độ, vạn hóa lấy tâm minh giải để huyền cơ. Được vậy thần tâm đồng linh ứng để định giác.

Diệu Âm Phật con ơi! Muôn triệu thần nhân đặc nhất đồng một nội tâm, tâm ấy là tâm của Thái Cực Hoàng Đạo.

Đạt lẽ một của đạo mới bình đẳng trong pháp giới, cho dù pháp giới mông lung không ngoài cái tâm chánh đẳng chánh giác của mình về.

Nội truy tâm chính thượng, ngoại truy tâm chính đạo, đạo truy tâm chính giáo, giáo truy

tâm chính giác. Bậc đạt đạo không đi ngoài sự giác ngộ của bốn tâm đó là tâm về chánh đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Phép lực đi lệch công tâm sai chánh khí, đức học đi lệch công tâm sai chánh giác, đạo học đi lệch công tâm sai trung dung, nhân học đi lệch công tâm sai chánh ngộ, thần học đi lệch công tâm sai mực thước. Đã sai mực thước của công tâm thì bị lệch chánh đạo của nội tâm.

Đạo như thủy đức thì tâm như linh mộc, thủy sinh mộc, mộc sanh khí. Làm cho mây mưa sương ngọt dưỡng tướng cho thủy, để thủy đức hóa sắc thái Triều Nguyên.

Diệu Âm Phật con ơi! Đạo là đường lớn của tâm, tâm có phát đại lộ thì trí tuệ mới phát minh đường, con đường đại văn minh nhờ tâm huệ kết thành mà ta thành linh đạo.

Đạo là sức lực của nội tâm, bậc đạt đạo cũng là hàng minh tâm để cho đạo lực của nội tâm kiến tánh.

Người đạt đạo có ba y đức, chánh đẳng để quang minh, chánh giác để đại trí, chánh định

đề đại huệ. Đó là ba y đức của bậc đạt đạo chân nhân.

Người đạt đạo có ba y pháp, y thân pháp như kim đề kim giáo triều nguyên, y Tâm Pháp như kiếm đề thái bình thịnh trị, y nhân pháp như Kim Thiên đề rước khách hậu nhân thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tâm như mặt Nhật thời thời có phát minh, mỗi sự phát minh đều thích ứng cho văn minh Phật Pháp.

Đồng nhất để thăng hoa,
Đồng cảm để cải hóa,
Đồng thanh để tương ứng,
Đồng khí để tương cầu,
Đồng đạo để thống nhất tâm của mình quy nhất.

Trong không động là thiên giác,
Trống lòng không động là thiên thức.

Diệu Âm Phật con ơi! Tánh của kẻ đắc đạo như mặt nguyệt sáng đủ tròn đầy thì trí tuệ của mình viên dung, tâm mình đạt viên giác. Của lớn của bậc trí tuệ là thuần nhất, có được sự thuần nhất trí tuệ thật tròn đầy.

Không vướng tâm trong không bị cảm thân, không giải tột tánh không lộ minh châu, không cột nhân nghĩa không trói tính mạng, không bận giả tướng không chướng ngại đường đi. Có giải tất cả mới siêu cho tất cả trong mọi định lý.

Thị tướng thành tướng pháp, vô tướng thành vô tướng, thị ngã thành chấp pháp, vô ngã thật vô trần. Trí có làm tròn cương vị thì đắc trong mọi vị trí đó là cách ngôn đạt đạo của người tu.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc nhập thất thiên định không để trí lo xa làm loạn chơn khí, không để tánh phóng đoán làm yếu thần tâm, không để lòng tham cầu để tánh nhân thanh

tịnh. Nhập thất là sự truy cứu về tâm linh về Vô Vi Chi Đạo không cột hữu tánh của tâm trần.

Bậc nhập thiền định thất; không lòng để tẩy rửa cho tâm trong sạch, không mưu tính để tẩy rửa tánh thanh trong, không suy tư để cho tình tưởng thanh tịnh. Được vậy là người biết thật tu chơn sáng đức lại mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc nhập thiền định thất; lòng không lòng để trí thanh trong, tánh lặng tánh để tuệ tự thanh thoát, tình yên tình để tuệ giác tư duy. Được vậy sự tu tịnh trong thiền thức hiện ra rõ ràng.

Bậc nhập thiền định thất; vào tận trong không để động lòng riêng, không để buộc nhân quả tình tưởng, không để thối chí trong lúc tịnh thân. Được vậy tâm thanh tịnh phát trí huệ.

Bậc nhập thiền định thất; thấy xa gom vạn tướng vào trong, biết xa gom vạn tướng nhập định, nghe xa gom Vạn Pháp quy điền. Được tất cả vào điền tâm Vạn Pháp phát huệ.

Bậc nhập thiền định thất; màu sắc phát quang bình khí ôn hòa, thần điển níu kéo tự nhiên diệt độ, tai phát muôn chiều bình tĩnh hồi

nguyên. Có nghe thấy được vậy là đang phát trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhập thiên định thất; nhãn thấy tướng tự nhiên soi tinh tượng, tâm thấy hình bình tĩnh để nó viên dung, thần xuất nhập bình tâm không phán đoán. Thả tự nhiên cho cái siêu việt học tự nhiên.

Bậc nhập thiên định thất; không nói để dưỡng khí nuôi thần, không mưu tính để dưỡng đức nuôi trí tuệ, không tha cầu để dưỡng nhân nuôi chánh định. Có nuôi được văn vạn năng, vạn năng mới mau lớn mạnh.

Bậc nhập thiên định thất thấy huyền cơ không nói để thâm kín tự siêu, hiểu huyền cơ không nói để thần bí tự hóa, biết huyền cơ không trói buộc để màu nhiệm vô vi. Được sức

sống như vậy mới sống chung trong khối Thần Tiên màu nhiệm của Vũ Trụ.

Bậc nhập thiên định thất; an tịnh cái động tâm, không cảm thanh tịnh tâm, hóa giải chướng ngại tánh, không cảm thanh tịnh tánh, mực thước trí định huệ, không cảm thần sanh trí huệ. Có biết cách nối nhịp như vậy mới vào trong mười nấc thang Trời để đi học đạo.

Bậc nhập thiên định thất; thấy không chánh định bỏ đó hình như không thấy, biết không chánh niệm bỏ đó không trói thần tâm, nghe không chánh tín bỏ đó không nghe để loạn trí. Biết chánh tâm như vậy mới gọi Tâm Thiên.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc nhập thiên định thất; trống lòng riêng để thấu các pháp giới, an tịnh tâm để nhiếp chánh đẳng đẳng khai, bình chánh niệm cho lương tri vô biệt niệm. Được vậy vạn sự bên trong phát sinh trí tuệ.

Bậc nhập thiên định thất; thấy sáng gom lại thành quang, thấy trí gom lại thành huệ, thấy linh cảm nhận vào làm Sư Phụ. Có như ý linh cảm để chơn sự hướng đạo của nội tâm.

Đến đó thân đầy sanh huệ, khí đầy sanh đạo, tinh đầy sanh pháp thân, thần đầy cái biết của trí tuệ, khí đầy cái biết của huyền cơ, tinh đầy cái biết của sự màu nhiệm.

Thần sáng phát chánh đấng để quang minh, khí sáng phát chánh giác để trí tuệ, tinh sáng phát chánh pháp của Vũ Trụ.

Thần chánh tâm đạo quy y tự đức, khí giác tâm đức quy y tự nhân, tinh thanh tịnh tâm như quy y tự phát. Đó là đạo thần thông thần Diễn Cứu Thừa Thiên.

Nhật được mỗi ý niệm tâm sanh được mỗi trí tuệ, nhật được mỗi phương vị tánh sanh được mỗi đạo lực. Khi tu tịnh là phải bỏ bớt cho thật trong sạch trong lòng là phát được trí tuệ để mình chứa sự minh sáng của trí tuệ.

Diệu Âm Phật con ơi! Thiên định khai trí hóa thành huệ, soi tỏ trí hóa thành đạo, thâm kín trí hóa thành màu nhiệm. Được vậy mới đổi nhân trực giác quờn vô, mới đổi sự trực tâm quờn vô, mới đổi sự giác ngộ được tâm thanh tịnh. Từ đó có thấy biết tự coi như chưa thấy biết.

Thiền định khai cửa tâm mở muôn sự ngạc nhiên, định pháp tánh mở muôn sự thâm kín, an pháp thân mở nhất lý lộ tường vân. Đến đó tâm an trí tịnh lòng trong vô tướng.

Diệu Âm Phật con ơi! Trong chơn tâm khế hội thành thiên, trong chơn dương khế hiệp thành đạo, trong tam điền khế hội thành điển kinh. Có được điển kinh tức là vào sâu trong thâm kín để học.

Người đạt đạo không biết giữ sự thâm kín thì đạo không cao, không biết nuôi tâm lý cho sâu kín giác ngộ còn thấp, không biết tâm siêu nhiên sự đạt đạo lớn chưa tròn. Ai biết mục thước và thâm kín kẻ đó đạt đạo trong an thần tĩnh đạo.

Không dùng lời mà tĩnh được nhân là tâm giáo, không dùng lý mà thông được đạo là Tâm Thiền, không dùng hành nhơn mà tỏ ngộ đạo là tâm giác. Gặp được người này tức là gặp Phật trở lại thế gian.

Chưa nói hết người kẻ đã minh, chưa giáo hết người kẻ đã ngộ, chưa dạy hết người kẻ đã

thông. Được vậy họ đã có sẵn tâm trí tuệ rồi vậy.

Diệu Âm Phật con ơi! Huệ phát nhiều hiểu quá thành động, biết quá thành loạn, thông minh quá thành bệnh tự mãn kiêu căng. Có vậy nên dứt tiết sự nghe thấy giải bỏ sự suy đoán để trở về chơn tâm trị cái bệnh cống cao cho mình lành huệ.

Được phát huệ, huệ phát tự tiềm năng trí tuệ đến biết gia giảm đều đặn. Như người lái thuyền không đảy vào trong chỗ muôn ngàn trí tuệ, tuy có làm Phật sự và công nhật mà hình như không chứa vật lớn nhỏ trong thuyền. Nên thuyền pháp lớn mạnh nhờ lòng thuyền không đảy mà soi vào tâm của nhân thể tự nhiên.

Diệu Âm Phật con ơi! Lậu thần thông soi căn không lộ bản thể hư vô, dạy đời không đổ kỹ hình sắc pháp, vào nhập thể không chướng ta đạo người không. Được vậy mới thực vô quái ngại để tự đạo.

Bậc minh tâm; được sáng gom đạo lại thành diệu không để trôi, được trí tuệ huyền ẩn lại thành lực không để chan, được pháp lực lớn

thầm kín lại không để tràn. Có biết giữ bảo vật mới thật tâm đạo của mình có bảo vật.

Bậc minh tâm; thấy sự suy diễn muôn hình lập sự thấy biết định để phát huệ, biết sự phán xét muôn ngàn lập sự biết thật để phát huệ, hiểu sự âm thanh sắc thái muôn ngàn lập sự hiểu thật thông suốt để phát huệ. Được vậy mới không bị mây lương tri ám muội thần minh để cho ta trình sáng cùng Phật cùng Đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc minh tâm; việc đến phải xét rõ việc riêng hay nghiệp nhân hay quả để thông suốt sự hướng độ vô trần.

Bậc minh tâm; gom sự sáng thành tiềm năng, gom hà sa thành bảo pháp, gom sự thanh tịnh thành pháp lực. Được thông minh như vậy thì đắc đạo tâm.

Bậc minh tâm; không thiết đón hồng trần để trí hải thật thanh, không bộc bạch thiên thể để thần giác thật tịnh, không cưỡng cầu sự thiết lộ để lương tri thanh sáng. Được vậy một liễu nhất cứu Di Đà vô biệt niệm đáo lai đàn chỉ đến Tây Phương.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc minh tâm; được học mà dường như chưa học để giữ sự học, được huệ mà dường như chưa huệ để khai ngộ sự huệ, được đạo mà dường như chưa học đạo để giữ đạo thâm kín. Được vậy là bậc tu tâm phát huệ chưa hề vào chùa lễ Thầy lễ Sư điếm đạo mà họ lại thành Phật ở Vương Pháp Như ý để đạo thành.

Bậc minh tâm; mở thiên lương cho bậc nhơn tri, mở kiến thức cho bậc minh tri, mở Tân Pháp cho bậc an tri giúp Vua. Mở được vậy là bậc cố vấn lớn để cho Vua an định giúp thiên hạ thái bình.

Bậc minh tâm; gom sức học muôn nhà để an gia, thâm đức tài của thiên hạ để an đạo, nhận sự tân tạo để phục hóa mới văn minh thì sự kiến trúc lớn phải cần để tu chính đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.**

- *Hết Quyển. XXXVII* -

Quyển. XXXVIII
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dâng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dâng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dâng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào trinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

***Quyển Trùng Tu Quốc Độ Của Nam Bang
Diệu Âm Phật Pháp
Lời Nói Đầu***

Con đại bàng bay cao nhờ có trí độ minh xa, hiểu biết rộng nên ăn chỗ biển lớn ở chỗ núi cao để luyện thân phát đạo thanh tâm thành Phật. Còn hàng tu trí tuệ tại thế gian lại trầm mình giữa thế, như các loại cá lớn trầm ngư để mở được thiên tư rồi Tu Di cùng Trời học đạo. “Nhu thị ngã văn”.

Đắc tim quên tánh ta là ai trong cánh cửa Thiên chơn, mới nhận ra ai lại là ta trong Tiên

nhơn Phật Thánh, Trời cứu cánh ta, ta lại cứu cánh ai lại là ta trong thế giới Ta Bà.

Nên hàng phụ nữ có đức nhân thượng học lại thích học đạo trong sự mở thiên cơ để tham ngộ về trí tuệ, làm cho sức tu đi vào trực giác, làm cho sức sống đi vào vị tha, làm cho ta thanh đẹp về trí tuệ nhu hòa để trí tri cùng đạo. Từ đó sự tự trí phát Minh Châu, sự tự văn lập thành văn chương thư phú làm cho đạo phi thường đạo, đức nhân sống lại sự sống của Tiên Nhân thượng thanh thành Phật.

Kính bái
Đức Thầy Vô Danh Thị

Trùng Tu Quốc Độ Của Nam Bang

Diệu Âm Phật con ơi! Đạo chưa minh hành đạo của một người, hoằng đạo của một nhà, xiển dương chỉ một họ; khi làm mệnh Trời hành đạo cho trăm họ định trí một sơn hà xiển dương trong đại quốc thổ. Nên việc làm nào cũng mở rộng để thấu triệt sự thành công của đạo.

Nên bậc minh tâm thấy xa để cố vấn cho Vua an việc nước, minh xa để thiên tạo sách lược, ban xa biết kinh thương hóa cho dân. Đó là bậc thiên tài làm cho sĩ nông công thương chánh kiến giàu mạnh cường phú, cũng là người đem Đạo Lớn an dân thành chí nguyện của nhà Đạo nhà Phật để ta đạt đạo viên thành.

Nên bậc minh tâm nối tâm mình thành tâm hồn của bậc yêu nước, để cung nghinh, để trọng thiên hạ, để tân trang đời minh trị, bình hóa thiên nhiên cho mọi người có đủ đức để lập đạo. Đó là người đem trí định huệ giúp đời trong đời sống Thượng Đức tự nhiên.

Bậc minh tâm; lấy trí tuệ soi mạch nước để tâm trong, tân trang lại phong thủy soi mạch nhân đào tạo trí tuệ lại nhân tài, soi xã hội của mình cần kiến trúc cao để lành mạnh. Đó là bậc thiên giác để an gia.

Nên nhà không giàu con không đủ an lộc để học thi cử, nước không sang quần thần không đủ lộc an mệnh cho dân, dân không học kinh thương xã hội không đủ lộc để an trị nước. Vậy thiên hạ giúp bậc bình trị phục nghiệp cũng là

chánh đạo tu thân, lại là thân lớn của Quốc Gia để tu chính đại sự trùng tu.

Diệu Âm Phật con ơi! Quân tuy lớn cần bậc đại sĩ để xưng nghĩa, trung quân cần bậc đại nhân để an dân hiến ái, cần bậc đại thượng sĩ để thiết kế binh quyền, cần bậc đại tế lễ an bang hành nghĩa, cần bậc trọng phụ để cố vấn cho Vua. Được chí lớn dường này mới lập trí của thiên hạ để bình trị thiên hạ giàu mạnh sơn hà.

Diệu Âm Phật con ơi! Phú biết kinh thương để tế thế, giàu biết kinh lập để phong cương, sang biết kinh bang để đại sĩ, cường biết kinh tế để đại thương, định biết kinh thí để chọn nhân tài học sĩ. Được nhân chánh tốt lành là bậc nhơn trị trị lý để thành công.

Nên bậc nhập định; định để trí tuệ cho thân tâm trở lại trong sạch, cho tánh linh trở lại sự chơn quang, cho tâm pháp trở lại hư vô huyền võ. Được vậy nhập định để tắm rửa thân tâm mình cho quốc đạo giai sanh.

Nên bậc nhập định; thân giao cảm để tẩy rửa khỏi chơn linh, trí giao cảm để tẩy rửa tánh trí tuệ, giác ngộ giao cảm để tẩy sự giác ngộ cho

minh sáng. Có sạch trống tâm ngã mạn cảm thân, sự trong sạch hư vô mới đến để dạy chơn lý của nội tâm.

Bậc nhập định; giác ngộ phải cân nhắc sự giác ngộ cho sạch trí phàm, cao quý phải thanh lọc cho bực bạch chơn tâm trình sáng, sanh trí tuệ phải cân nhắc không đi vào nhân quả lần thứ hai của thế gian nữa. Được vậy là lo học đạo giải thoát mình và giải thoát nạn nghèo khổ ít học ngu dân để đi vào văn minh đại trị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhập định; tu để công đức vô lượng tâm quang, giải thoát công quả của tiểu thiện để giúp Quốc Gia làm việc đại thiện, tu chính với Quốc Gia chơn lý để đại đức, không công quả nhỏ mình và người để khỏi yếu thần trong ràng buộc nhân duyên ta và nhân thế.

Giúp Quốc Gia là người phải có tâm vì nước miễn bàn, việc nhỏ của riêng ta, tu chánh Quốc Độ hiến pháp sách lược để đại độ, không theo tiêu lý của mình vì người vì thật. Có được tâm hồn lớn đó mới thành chánh quả lớn của Phật pháp Nhiên Đăng.

Bậc nhập định trước phải bớt ác tâm để tẩy rửa cái phàm tâm, bớt thiện tâm để tẩy rửa cái thiện ngã giả ngã tướng chấp mê, vào trong không tướng phải diệt cả hai thiện và ác để chơn đạo hiển lộ hiệp về.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc nhập định; không theo chúng sanh tâm hữu vô phi đức, không theo thế gian tánh lưỡng cập căn thân minh, không theo nhân quả tâm để tánh đại ngộ đại triệt. Được vậy mới chơn hành con phát định huệ của Hư Vô.

Bậc nhập định; giải phàm tâm tịnh thân khẩu ý để hữu giải đạo tâm không gian, để chơn thật hiển phi vô giải bản ngã của người và ta để tâm phi tướng. Có giải được vậy mới thấy sự giá trị của nhập định theo về, không tướng không tâm để đạt vô lượng tâm.

Bậc nhập định; không ta để cái ta trong toàn chung của đạo, không tình để cái trí liễu ám được quang minh, không chúng sanh tâm để việc tu dưỡng, không theo tôn giáo phiền muộn trói buộc lương tri. Đó mới thật liễu tâm của bậc thông thiên nhập định.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên ngộ; không bám theo tượng pháp để giải nhân quả tâm, không chết trong nhân nghĩa để thoát trí tuệ tâm, không chìm trong thiện nghiệp để giải khỏi trầm luân tâm. Được vậy thiện giả ngã tướng mới thoát thật và giải thật, để tự chơn chánh tâm định hóa Kim Thân của mình đạt đạo.

Bậc thiên ngộ; cười to trong lúc đêm khuya khi đại ngộ Tâm Thiên, khóc lớn vào trong đêm khuya lúc thấu thị nhân quả ta giải được sự trói tâm ta, an tướng pháp lúc ta không phải thế gian

nữa mà hóa thân ta được siêu tâm. Lúc đó mới tự nói lên phàm thức này chôn không biết bao nhiêu anh hùng hào kiệt, bị luân hồi mà họ không thấy không biết. Nhờ chánh pháp thiên định Vương Pháp Như Ý chính nay ta tỏ ngộ mới biết sự lai triều.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên ngộ; cúi đầu cảm ơn chìa khóa lớn của Ân Sư Phật Di Lạc và Phật Tổ Như Lai và Thượng Đế, lễ Trời khi lòng trong không còn vướng bận tư ngã của phàm tâm. Người phát được chơn tâm lại có tấm lòng yêu quý Quốc Gia, trọng hơi thở và tác đất ngọn rau trên lãnh thổ của ta. Lúc đó mới thấu thị ta là vạn lý hiệp thành trong đại hỷ xả của thiên cơ.

Bậc thiên ngộ: Tiểu ngộ thấy ta là Thầy trong thiên hạ để dạy, trung dung ngộ thấy ta là đại đức trong thiên hạ, khi đại ngộ thấy ta và thấy thiên hạ lại là Thầy ta. Nên ta mục thước lại để tịnh độ chính ta trong mục thước giải thoát, người đắc đạo là người dùng tài ba của thiên hạ để điều chỉnh sơn hà.

Bậc thiên ngộ: Liễu thân pháp trôi trên sông thấy Kim Thân hiển, liễu sanh tử chướng ngã trên đường mới thấy thuyền không đáy rước ta không chìm nữa, hóa thân ta lên xuống qua lại thế gian và cõi Thiên Đàng. Liễu tà chánh tâm mới ngộ thiện ác tâm và ra ngoài thiện ác.

Chánh tà điều là cái giả ngắn hạn của một đời người và cái dài hạn của luân hồi trí tuệ. Biết vậy chỉ có sông trường sanh đạo lực như gặp chơn thì lý, gặp thủy thì chung, gặp bình thì chứa, gặp ly thì chế, gặp nước thì hòa, gặp trí thì định, gặp pháp lực lớn thì lực, gặp đạo thì huệ. Được vậy cái đạo tùy thời biến dịch tùy ngộ an nhi là đại độ cho mỗi chu kỳ giác đạo của tâm ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên ngộ: Trường đời là trường khảo thí nhân sinh, chỉ có thi trong thiên định thanh

tĩnh mới giải thoát nhanh sự nhân quả của thế học nhân tình lưỡng lập, để trở về bốn tánh hư vô thanh tịnh cao nhất của mình.

Bậc thiên ngộ: Cửa sanh tử do muôn ngàn nhân duyên nhập hóa, như sáng và tối chi chít ràng buộc lẫn nhau. Trong tâm tánh của mỗi chúng sanh mê hay giác, chỉ có thiên định để tự phát trí tuệ mới thấu thị sự sống theo bản ngã là mê, trực giác cho bản ngã là ngộ, là giải thoát khỏi tri giác của thần minh để cho ta đi vào đại giác.

Bậc thiên ngộ: Việc nghịch đến mình Trời muốn trắc nghiệm người tu, việc khó chịu đến mình Phật muốn trắc nghiệm trí tuệ của nhà Đạo. Càng khó đến mình Thần Thánh muốn chánh giác mình để khai ngộ lương tri. Gặp những sự việc nêu trên nên lui về tịnh khẩu nhập thất, để tri cho ra được nhân quả rồi thoát được nhân quả của phàm thai.

Nên bậc thiên ngộ diệt sanh tử bệnh lão chương để ung dung tức người đi tu không còn sợ sanh tử nữa sống ở thác về, việc cầu tha nhờ cậy chương để tự trí tuệ mình nên, việc làm

biếng chướng để được đại dũng lực. Nhờ vậy mà thành chánh nhân quân tử của đời nay.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiền chơn định tâm chưa sạch trông chấp, tịnh chưa huệ tánh chưa liễu ngộ chánh tà, trí chưa tuệ lòng chưa sạch ngã mạng. Đó là ba bức tường vô hình cản trí tuệ của người tu đắc thần tâm.

Thiền chưa ngộ càng tịnh càng ngủ trong thiền định chứ không phải được ngộ, tịnh chưa sạch nên dục niệm khởi sanh lúc thiền định bàn bạc vô nghi, trí chưa sạch phân tranh nên khởi tranh đấu lúc ta tu đạo. Nếu gặp vậy phải ăn chay trường và thanh lọc cho các hệ thần kinh nhiều thời kỳ, sau đó mới thiền định đắc chỉ đạo.

Trăm áng mây gom vào thành tối,

Không bớt ác tâm chiến thành tội,
Không bớt tham dục cạnh tranh thành lỗi,
Không giữ đúng lễ nghĩa thô tục thành tội.

Nên bậc thiên ngộ cần ngôn với Thầy để không yếu lễ kính Tôn Sư, thận ngôn với Quốc Gia không thể để yếu nhân nghĩa và phẩm vị, cần ngôn trong kinh không để yếu lễ kính của Tam Thừa, thận ngôn trong văn hóa để không yếu lòng tin của Quốc Gia dân tộc. Được vậy mới đúng chữ Cung Kính Bất Như Phụng Mạng để Thánh Đức tâm mình.

Bậc thiên ngộ; sống thật để phục thiện lại chơn tánh, sống tịnh để phục thiện lại chơn nhơn, sống huệ để phục thiện lại Phật tánh. Phật tánh được trở lại sự thiện mỹ linh cảm tâm Phật mới trở về.

Bậc thiên ngộ; được danh tự diệt danh để đạo vô tranh không chương mắc, thành danh tự diệt tướng để muôn tướng an nhiên trong tự đạo, liễu danh tự trường sanh để muôn đời bất tử. Đó là đạo trường sanh của trí tuệ, trong trí tuệ học lớn để ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên ngộ: Ngộ Cha chung là Trời, bậc nhân phải học trí hiếu để đào tạo nhân thiên, để chánh linh quân tử, để anh linh thân võ, để khử bỏ chánh tà. Vì đại hiếu phải học háo sanh để làm cho bậc tu nhân toàn giác.

Bậc thiên ngộ: Ngộ Mẹ chung là Phật, bậc nhân phải học đại từ ái đại bi tâm. Vì không có Bà Mẹ nào không muốn con mình thành Thánh Nhân hoặc thần tử trung hiếu.

Trên hiếu kính Hoàng Thiên dưới đãi an hậu thổ, lòng trung cang như liệt vào trụ cột dựng định lập nhân, chí nghĩa phù chánh kiến quốc, độ đời hiển danh thiên phong Thần Tướng. Ấy là bậc tu chính Quốc Gia lâu thông sự học mới nghiêng mình trong Đạo Lớn để thành bậc chí công.

Thiên định để có đủ chí lược bá tướng hành binh, chiêu an nhân sĩ, trí độ bốn phương, đem người hiền tài về phò Vua giúp nước, đào tạo sách lược binh thơ trợ hóa tài năng, đem hàng sĩ phu trợ lý để đem lại thanh trị thái bình cho dân quốc bình an.

Hàng thiên định để có đủ trí huệ an vị Thần Tiên, giúp hiền thần phù chánh Minh Chủ, cải thiện đức sống Tân Dân Minh Đức, cứu cánh giới cho Quốc Gia làm giàu mạnh cho thanh bình. Được vậy mới chánh định triều ca.

Thiên định để thanh lọc khí ô tà, tẩy rửa quý thần bất chánh, cứu độ chiến sĩ trận vong vì nước quên mình, đổi mới khí trường sanh trong Vũ Trụ để Quốc Gia ta đó được thái bình lâu dài. Nhờ Đạo Thiên Thượng di ngã độc tôn lập đạo thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định nói thật để chơn ngôn, sống thật để chơn lý, tu thật để chơn giáo. Nhờ thật thì muôn sự chơn như bảo đạo giúp ta thành.

Bậc thiên định tâm thấy xa linh cảm tâm, trí biết xa linh cảm trí, thần hiểu xa linh cảm thần. Được vậy thì mọi thời thiên định được cách cảm thần giao.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định giáo được thì giải đề ngộ, giáo chưa ngộ thì giúp đề học, bằng học chưa đủ nhân duyên thì thôi lại đề thiên định truy cho ra. Được vậy mới biết tất cả là do có duyên hay không mà thôi, không câu chấp lẽ và lộc trong thiên hạ.

Bậc thiên định thấy xa nên biết an lòng đề vào chỗ không động tâm, hiểu xa nên giữ đề an tâm không loạn tín, nhìn xa nên bình dân đề sự nhìn trong bực bạch. Được vậy là tự nhiên với đạo tâm thanh.

Bậc thiên định gặp cực mạnh dùng tâm lực làm dịu lại, gặp cực sáng dùng tâm huệ làm trong sáng lại, gặp cực đạo dùng pháp trí tuệ che đạo lại. Biết cách dùng này để tỏ sự thâm kín cùng đạo mới đắc Đạo của Như Lai.

Bậc thiên định; trí quá nhanh kèm bớt lại cho thường đạo, tánh chậm quá nâng nó lên cho thường đạo, lý nó quá yếu bồi bổ cho nó nhiều lên được đạo. Nhờ vậy mới thấy đạo thường và vô thường nằm trong một điểm trung hòa là Đạo Nhất Nguyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhập định: Nhập định để sinh hóa chơn tâm, tiêu hóa phàm thức, sinh hóa thần quang, tiêu hóa phiền não. Được vậy là chơn định.

Cánh cửa Hư Vô là đi vào trong vô tướng của tâm, sự thấy biết của ngoại thân, sự hiểu biết của nội thân, sự giác biết của Phật trí, sự an lạc của Phật tâm. Đến đó nó hiểu nên không đòi hỏi nhân tướng, phàm tướng, chúng sanh tướng và giáo chức tướng để đạt tâm thanh tịnh của chính mình.

Cánh cửa của Hư Vô là chánh khí của chơn linh, là chìa khóa của vạn hữu, là sức Đạo Lớn của muôn nhà, là sự cứu cách giới của nhà Đạo nhà Phật. Nên bậc nhân luyện đó để nội thiên, vào đó để học nội đơn, nhận đó để trở về nguồn cội, học đó để Vô Vi Chi Đạo ta thành hành như trong vạn hữu. Nên được nó là người hành thiên định đạt Đạo Lớn của Hư Vô.

Phật gọi cửa Hư Vô là nơi cải tử phục sinh Vô Vi Chi Khí, thành mãn trí tuệ sinh hóa muôn thiên, huyền giải muôn ngàn sự ấu trĩ của loài người và của Thần Tiên Thánh Phật mới học mới ngộ đạo, và của con người cấp cao trước khi thành Phật.

Tiên linh chi đạo; Tiên gọi cửa Hư Vô là nơi không động quang, nơi trí tịnh diệu huyền có thể nói sức hóa giải cho tất cả âm dương động tịnh Thái Cực chi linh. Vì vậy khả năng của Hư Vô công Trời sanh đất hình hóa Thiên Hà. Nên Tiên gọi vào nhà lớn của Đấng Tạo Hóa Đại Khoa Học Huyền Cơ trú ngụ bên trong cầm nắm Máy Thiên Huyền Biến trong Vũ Trụ. Nên gọi thiên cơ và định luật tiến hóa của vạn năng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc thiền định; khi đạt giác ngộ phải làm trong sạch lại tâm mình để tâm chứa khí linh, an sạch trí mình để trí chứa trí tuệ. Nên làm sạch lòng mình để lòng chứa Linh Châu Pháp Bảo, làm cho sạch tánh linh của mình để chứa Bảo Kinh Pháp Tạng để đắc thiên nhân đồng nhất với Đạo Lớn của Hư Vô.

Bậc nhập định; trong sạch tâm để chứa linh quang, trong sạch trí đạo để chứa Bảo Châu, trong sạch nhãn tạng để chứa linh khí. Được vậy thì mở được ba cánh cửa vô vi.

1. Cánh cửa thường tâm để cảm ứng với Trời.

2. Cánh cửa vô thường tâm để chỉ nhật nguyệt trong tự tánh Thần Tiên Thánh Phật.

3. Cánh cửa vô vi tâm trong nhãn tạng để ứng cảm Hư Vô, sự thấy biết của Hư Vô là sự

thấy biết của người đắc đạo của Nhãn Tạng. Được vậy là học đạo giới Hư Vô chi lý miễn bàn.

Bậc nhập định; thường trụ để nối linh điển Tiên Thiên, vô thường trụ để Linh Quang pháp tánh, vô sở thường trụ để nối liền Vô Cực Quang vào trong Nhãn Tạng để liễu ngộ chơn thiên. Được vậy là học đến lậu tận tánh mạng của Hư Vô Chi Khí gọi là tánh mạng thông.

Bậc nhập định; đi vào trong để sạch đạo trong tâm, đi vào trong xây tiểu thiên địa, đi vào trong để chứng Niết Bàn tâm. Đạt được vậy là thành chánh quả, nhập đến định vạn lý suốt thông, định đến huệ Vạn Pháp tự tánh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhập định là tâm trong phản bản, tánh trong hồi nguyên, trí trong hồi ký ức, lòng trong lộ bày thiên thể của Kim Thân. Đến đó bậc bạch

hồi quang độ tâm, thanh bạch hồi chánh thật tánh, thanh tịnh hồi bản ngã tiềm năng, sạch lục trần lục thân tự trí, thanh lục căn lục thông tự huệ. Có được lục thông thì hữu xạ tự nhiên hương.

Tự pháp lục cho thần linh cảm thông linh, tự nhập định cho thiêu quang Máy Hư Vô điểm giáo, tự học cho Thiên Sứ định huệ đủ đức học của Đạo Trời.

Lắng lòng trong cho sạch chấp tướng, rửa tâm điên cho sạch tục căn, cao tánh nhân cho sạch tâm âm phạm ngã, rửa tánh trần cho sạch linh khí lục căn. Có rửa sạch bên trong sự trình bạch của đạo mới về.

Vào trong nội giáo nhập định phi lai, mở lòng trong sạch giao cảm Tam Giới, gội rửa tâm điên để chứa Tam Muội Phật Quang, đánh đổi sự trong lành để lưu chơn thiện mỹ. Có được tâm chỉ nguyệt miễn bàn thì vạn sự đạo tâm mới được Hư Không.

Luyện đạo Hư Vô là vào tận đầu nguồn biến trí tuệ thành thủy pháp, vào tận thủy pháp biến pháp thủy thành linh dược, vào trong tiềm năng

của linh dược biến nó thành Cam Lộ của Như Lai thì sự hành đạo cứu đời mới ứng cảm tự nhiên vô vi cùng đạo. Chờ thủy hóa là chờ lý thiên cơ, tâm thủy chính lậu thiên giác đã đến.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Muôn pháp hiển thân sanh tâm cho pháp chính, muôn linh hiển tướng sạch trần tâm cho đạt đạo vô vi, muôn thức sống lại sạch tâm chung cho thông suốt lý. Thiên định hay nhập định được vậy mới tỏ ngộ Máy Huyền Cơ Vô Vi Chi Khí để đạo ta hành.

Khí Thượng Nguyên khai Linh Châu bậc kính cổ, khí hạo nhiên khai linh huệ cho bậc nghinh tân, khí Tiên Thiên khai linh giác cho bậc trung đạo. Nhập định để thông điền linh điền biến thành kinh.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhập định để rửa sạch lục thân, để tẩy sạch lục dục, để trật tự lục

trần, để mực thước lục đạo, để thanh tịnh lục căn, để thông suốt lục đức, để khai ngộ lục thông, để hiệp nhất Vô Cực. Được vậy mới nhập định mau đặc đạo của lục tâm thông.

Trong thân có thần tướng rửa sạch chi thân, trong tâm có thần binh rửa sạch nhâm thần, trong trí có định huệ thần rửa sạch chi giáo, trong lòng có thức thần rửa sạch chi nhờn, trong tướng có giác thời thần rửa sạch chi đức, trong đời sống có linh thần rửa sạch chi đạo, trong Trời Đất có Thiên Địa thần rửa sạch để mở cửa Chi Môn.

Thanh tịnh để rửa sạch trần ô, tẩy ô trần ô làm sạch thiên lý tâm bực bạch Linh Quang, không nhiễm ô mới trở về thành sen trở dăng hoa tâm cúng dường nhà Phật.

Ngàn năm nhiễm ở dòng ô,
May nhờ chánh pháp rửa xô tâm phàm,
Tới đây tỏ đạo nhà Nam,
Tu thân cách vật ta làm mà nên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhân chánh; thiên đê giác tâm nhân chánh phù trung, tu nhân chánh đẹp nghĩa vụ, lòng nhân chánh sáng đức đại bi. Nên bậc đạt đạo không thể thiếu di nhơn hành nhơn chánh đê tự huệ lại tâm mình.

Bậc nhân chánh; tu chính biết minh Vua đê chánh đạo, biết khoan dung trọng Vua đê chánh đức, biết an đạo trong xã tắc cho Vua đê chánh nhơn. Được vậy là lập phúc lớn trong đại quốc.

Bậc nhân chánh; giúp Vua hành nhơn đê nhơn trị thiên hạ, nhơn tài hữu dụng hành chính đạo cho thiên hạ, bậc phù trợ hành nhơn an định cho thiên hạ. Được nhơn chánh thì chi dân định quốc của ta thành.

Bậc nhơn chánh; minh sáng trong giận đánh thức sáng trí tuệ mình, mình chánh trong thiên hạ lập đạo lý nhơn trị, người thiên hạ nhơn chánh thì an trị thiên hạ. Đó là đạo Thánh Nhân

lập thiên thời để nhân chánh định nhân hoà tài trí để phục vụ tài hoa.

Bậc nhân chánh; linh chánh tâm để đạo minh chánh thân minh, đức chánh bình trị, lòng chánh thần huệ, thiên định để bình luật, nhà định để bình an, quốc định để kinh bang trị quốc trọng đạo, an chánh để linh đức trong thiên hạ của nhà Nam.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhân chánh; ngay đường pháp để chánh định, minh đường chánh để phát huệ, linh đường trí để đắc đạo. Muôn ngàn mối đạo, đạo hành như làm gốc tề gia.

Bậc nhưn chánh: Nhưn chánh hành được là trở về Tiên Thiên chi bản, chánh thuận chi dân, nhưn tịnh di chánh. Được vậy tâm thiên đạt định, trí thiên đạt huệ, lòng thiên đạt tiềm năng

rồi thực hiện đại ngã của đạo khoan chánh Quốc Gia ta.

Gặp bậc đạo lớn thanh tịnh dùng đạo khoan chánh, từ bi lớn không bàn tới luật pháp cai trị trói buộc, chỉ bàn sự giác ngộ lớn để mình thành.

Đức khoan chánh là bớt ác và bớt cho thấp dần sự vô sát và bắt sát, để mọi người mọi vật hưởng được sự thái bình trong Trời Đất Háo Sanh cho đạo của ta thành.

Đạo khoan chánh; đến trong lòng của bậc đại nhơn chánh là thiên hạ chung cho bậc đại đức giáo chánh nhơn, dạy chánh đức, hành chánh định, lễ chánh an, lộc chánh phong và thanh tịnh chánh huệ, đem đạo thi chánh hành nhơn, đem đức di chánh hành nghĩa, đem nhơn khoan chánh hành đạo. Được vậy trên mình trị dân an, trong mình huệ dân định, tầm phương sách kinh thương để giàu mạnh cho dân thì dân phò trợ trả nghĩa vụ chí công vì công lý.

Hành chánh định trí linh, lòng chánh niệm tận trung bảo quốc. Được vậy là thiên hạ tu

chính sự giàu mạnh và trí tuệ của nước lớn của một Quốc Gia.

Bậc trị mà nhân,
Chánh bình trị thì minh huệ,
Đạo trị mà nhân,
Chánh thanh tịnh để thiên hạ chi đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

I. Đạo Nhân Chánh Để Giàu Mạnh Quốc Gia

Bậc nhân biết tu chính khí để linh gia, khí có hào nhiên thanh nhẹ thì luồng trí tuệ lớn thu về để nuôi trí tuệ lớn của quốc dân.

Bậc đức biết tu khoan chánh lớn thì khí linh bao dung, được tử sĩ linh thần làm cho gió hòa mưa thuận, khí tiết thuận đủ nông lâm được thu hoạch trù phú không còn bị bão lụt. Lòng người nhận được sự hiếu hòa của khí tiết nhân chánh

của Trời ban, đem văn hóa tân trang lại sự nhân chánh của nước nhà.

Bậc trí tuệ biết tu đạo dung chánh lớn thì lòng linh cảm đại bi của Thượng Đế và Tam Giới, Phật Bồ Tát trong nước đó phải chiếu linh được vào trần để muôn thảo thành được, linh ban khí lành cho bậc Tiên Thiên Tiên Hậu thành chánh quả.

Bậc chí nhân biết tu đạo hơn chánh lớn thì lòng học sĩ theo về trong đạo hành hơn, bậc đạo đức đến cố vấn để bảo an Tổ Quốc, bậc nhân tài lớn đến để mở ra những sách lược kinh tế chi dân, bậc khoan hậu lớn trở lại hành hơn để đại hơn đặc lực chí nhân mà tròn công đức cho Tổ Quốc, tức là tròn công đạo của chính thân mình.

Bậc tự đạo hành hơn lại trở về hiệp quần thành Quần Tiên để Xương Nghĩa, hành nhân chính để công thương, hành khoan chánh để tu chí lực của nhân tài, tụ sức học của muôn người, tạo sức kiến quốc kinh bang lành mạnh. Đem lại sự bình chuẩn lớn cho sĩ nông công thương, hóa

nhân chánh thượng kim rồi đem sự thái bình cho giàu mạnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Khoan chánh để dung chứa lòng nhân, trong mọi sự tu chính có mực thước trí tuệ minh định, dung chánh để thể nước lớn không tràn, diện tích lớn không thiếu mực thước, thể tích lớn không lệch trong các khuôn lớn, biết chứa sự bình chuẩn ban đến cho muôn ngàn hồ nhỏ và đầm trạch để kinh thông thể nước, chi dân khoan chánh như vậy là thể nước đến đại đồng.

Là bậc lập đức ái lớn định nhân, thuận nhân lớn định quốc, bình học sĩ lớn định hiền tài, ưu đãi tài hoa để định thiên hạ. Định được thiên hạ giàu mạnh văn minh là bậc hành đạo nhân chánh làm tròn chí nguyện.

Muôn kinh lộ hiệp thành thần kinh của Quốc Gia, để bậc nhân chánh dùng sức của muôn hồ

mà làm cho thiên hạ thái bình trên mặt nước. Muôn sông hiệp vào biển hồ lớn thành lộc lớn của Quốc Gia, để bậc dung chánh bình chuẩn chi dân, dân có giàu mạnh thì kinh thương lớn mới trù phú. Sự phú quý sang giàu cho thể nước thế gian mới trở thành Hậu Niết Bàn tâm đức của Đại Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

II. Đạo Nhơn Chánh

Bậc giác ngộ luyện tánh linh trong nhân chánh, thấy biết lớn để khoan dung trong đại lượng, hiểu biết lớn khoan chánh trong nghĩa vụ để đức đại bi khai mở tha tâm thông. Trong việc xử thế có khoan chánh để định trí, trong xử thế có khoan dung để định lý, trong định lý sự việc có dung tha để đại định. Nhờ mình mở cửa tâm nhơn chánh để tâm vào trong sự đại chánh giác.

Khoan chánh được thì lòng nhẹ nhàng, tâm trí đạt khoan thai hòa hài như trẻ nhỏ, dung chánh được bao la thì tâm nhẹ nhàng xuất thế, nhập thế không còn trói buộc tâm. Đó mới gọi giải thoát nhân duyên trong đời sống, không lập thanh tịnh mà tự nhiên thanh tịnh tâm về.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên khoan dung được là người biết tự giải nghiệp lực của Quốc Gia để cho tâm trong sạch. Nhờ tâm tẩy rửa trong sạch mà sanh được tâm thuần lương và người ôn hậu để nuôi cây nguyên linh trên Quốc Gia mình.

Trí tuệ nhờ chỗ thanh sạch sinh hoa trở trái, sinh nhụy trở hương lành, tánh linh làm dịu mát lòng nhân để cho quốc dân ta đạt đạo.

Từ đó chánh định theo về để mở thần minh của Quốc Gia, chánh giác theo về để mở thần huệ cho quốc dân, chánh linh theo về để mở thần tâm cho học sĩ, chánh tín theo về để mở thần lực cho muôn triệu tài nhân, chánh tư duy theo về để mở tha tâm thông cho nhân loại đại đồng quốc thể.

Cho nên bậc đức nhân lập khoan chánh để đãi ngộ nhân tài học sĩ, nhân tài học sĩ biết đạo

lớn nhân chánh đến với mình. Nên dùng sự tri ngộ để tu nhân và hoằng pháp cùng Đức Phật xướng nghĩa giai thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cho nên bậc đức trọng lại dung chánh để đãi hiền tài trọng nghĩa sĩ, tài trọng lập nhơn chánh để xử thế, lòng hiền tài gặp đạo dung chánh lại lập trí bao dung cho người, tu nhơn chánh cho mình nên quốc định được an, lòng dân được sáng trí tuệ. Từ đó tất cả học sĩ trong Quốc Gia biết nhường người là tu chính khoan chánh.

Ở đời tuy có muôn ngàn sự cạnh tranh tác tạo không được trung hòa, học sĩ trong Quốc Gia biết lập khoan chánh, lòng người như được đại ân xá. Họ tự bỏ gánh nặng tề đoan xã hội mà trở về với gánh nhẹ công đức để tha tâm thông được mở mà thực hiện sự dung chánh lớn của nước nhà.

Đến đó thủy định nhờ biển lớn tích nước xoay chiều, bậc giải thần tâm cho chánh định phải dung chánh lòng nhân trong thiên hạ trở lại, thủy pháp dịu lòng tri hơn đề định lý, thủy đức dịu trí bậc hơn chánh định tâm, thủy được dịu tánh linh hơn chất đặng đề đạo hơn chánh dịu ngọt lại lòng từ thiện của Quốc Gia.

Khôn đại trong một kiếp tâm hơn chánh đề giải thoát, hiền hung trong một đời tâm dung chánh đề tận độ nhau, thiện ác trong một thời lập hơn chánh đề quy y cho mình và quy y cho linh hồn Tổ Quốc.

Nên bậc hơn chánh không đả người say quá loạn trí, không ái người yêu quá loạn trí, không tâng bốc người cao quá loạn tài danh, không cho mình hay quá làm loạn đức độ của Tổ Quốc. Đó là người biết khiêm mình và học hơn chánh hành hơn đề mạnh đạo lớn của Quốc Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nên lòng dục thiếu dung chánh thành dâm, thiếu bổn phận thành gian, thiếu trách nhiệm thành gian đảng. Vì vậy phải chánh định lại mình để mọi người tự tu như chánh định lại triều ca.

Quốc là nhà: Người đại lòng nhân không nên tham cầu sự thiếu khoan chánh thành phiền não, cầu tài trí về thiếu tuệ giác tài thô, tánh thiếu như chánh tài đó thiếu, lòng thiếu suy đoán không dung tài đó kỳ, làm cho trí phân biệt phát ra thì đường nhân quả theo đó kết muôn hình vạn tượng. Chỉ có bậc biết dung chánh thì sạch nhân quả tu tâm cho lòng chánh định, có được chánh định sự học và hành xử nào cũng có lòng nhân chánh hành y thì mới bình chuẩn lớn lại được nước nhà.

Diệu Âm Phật con ơi! Lòng tham phù thiếu mực thước thành nguy quân tử, đã như vậy làm lệch đạo nhân chánh trong mình, cho dù có tu đạo không bao giờ đắc đạo.

Cho nên bậc học như chánh là khiêm ngôn để tự đạo, khiêm lý số để tự đức, khiêm thiên tông để tự hóa, khiêm điển văn để tự giao ngẫu liên minh lý luận để thành quả trong các sự luận ngữ, cho đạo khiêm chánh ta an định sơn hà.

Bậc hành như để như chánh tâm mình, tự nhận mình sai để cải hóa sự sai từ trước, tự chê mình vụng về để tân trang lại sự minh trị của triều ca, tự thấy mình còn nhiều phiền não để tu bổ thiên định và trí tuệ, tự biết mình còn nhiều nhược điểm không thể thăng hoa. Nên cầu hiền sĩ để giúp ta tiến hóa.

Tự biết mình còn sơ ngộ để tự học, nên cầu bậc Thánh Nhân để cố vấn an dân, được vậy mới như chánh đức đạo của người chơn, như chánh tâm đại tịnh của người dưới, như chánh tấm lòng ái quốc đem tâm chơn chánh trí tuệ tâm ấy là cái tâm điều định sơn hà, quốc độ thành nhờ tâm ấy mà ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Chánh linh văn lập như chánh trong thành ngữ, chánh linh pháp lập kinh như chánh trong đạo hiếu nghĩa, để pháp giới đạt như chánh thanh tịnh, phục như chánh linh hoạt, được như chánh sinh lộ.

Nên bậc đạo tu tự kỷ giáo pháp không thể thiếu nhân chánh trong việc kinh bang tế thế, không thể thiếu khoan chánh trong việc xử thế tế dân, không thể thiếu dung chánh trong sự hành độ và hành nhân nước mình với nước bạn để lân bang được thái bình.

Ta đúng người sai, người đúng ta sai. Nhờ lập như chánh cả hai biết tự giải.

Kẻ thiện người ác, kẻ ác người thiện. Nhờ lập khoan chánh cả hai được giải thoát thiện lẫn ác.

Kẻ thắng người bại kẻ bại người thắng. Nhờ lập trung dung chánh cả hai quy y để thành như chánh lớn của triều trung.

Diệu Âm Phật con ơi! Nhân chánh trong pháp giới: Bậc chánh như tự hóa, di chánh trong âm dương, bậc đại tha tâm thông biết đại thứ, khoan chánh trong lưỡng lập, bậc đại kinh lập kinh bang. Vì đại nhân chánh văn minh quên hết tư kỷ và tư thù nhỏ của lòng để quốc trị nhà an.

Được vậy thiên định mới gọi là gội rửa được thành lòng và gội rửa được thành kiến của chính ta, hóa hải được trí lớn của bậc trí tịnh, thành quả được công tâm trí linh, yêu quý được tổ quốc chí trung, ái tha được chi dân cao quý. Có phải đạo như chánh tề gia về tâm là đức lớn đại bi của nhà Đạo nhà Phật hay không, là độ lớn của đại trí, là tánh lớn đại bao dung để ta đồng tánh của Đức Phật đang thành chánh quả để cứu ta và Quốc Gia ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Trí khôn tạm của làm người mê trong đa tranh, tưởng tranh là trí, làm người danh trong đa tướng, làm người chướng trong đa ngôn, làm người yêu tâm trong đa dục, làm người tôn đức trong đa tình, làm người tu tham trong đa ngân và làm cho mình bại đức.

Cho nên bậc tu tâm lại biết lập trí hành nhơn, không tranh trong phú quý để phú quý tự hoa phước ai lấy hưởng, không tranh trong danh tướng để danh tướng tự trí tài ai lấy được thưởng thí, không tranh trong mộng trần để tự kỷ hành nhơn, ta đóng góp cái đạo của chơn nhơn. Có tự kỷ hành nhơn cho mình linh nhơn chi đạo thì đạo của người hành nhơn đó mới thành.

Bậc hành nhơn dùng tịnh chế muôn động, dùng tịnh chế muôn dục vọng, dùng thanh tịnh đánh thức muôn sự dục loạn của nội tâm. Trong lòng trở lại sự hành nhơn để trí tuệ lại tâm mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc hành nhơn không tham quyền để cố vị, trong hành nhơn lập nhơn trị rồi để giải thoát mình trong địa vị, lập nhơn chí để nhẹ bốn phận mình dùng nhơn tài để thay

mình hành như chi đức. Được vậy là người biết giải thoát cho mình để trí định huệ cho ta.

Bậc hành như thấy biết trong xử thế để sự nhân duyên tận giải nhân duyên, không buộc kẻ sĩ trọng nghĩa nhỏ, để quên đại nghĩa lớn làm tròn, không cột công thần trong việc xử thế nhỏ của lão tướng để đại tướng minh chánh với triều ca. Có được vậy mới thấy bậc đại hành như cao quý vì dân.

Giải người để thoát nhân quả của mình, đãi người để đãi nhân lễ của chính quốc gia, phù chánh bậc trên cho trọng đạo cũng là người phù chính sự đại thành quốc trị Hoàng Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đại hành như không buộc tài nhân để trí độ quang minh, không bạc đãi hậu nhân để giữ nghĩa, không quên bậc đi chung đường với mình để đại lễ. Trọng đạo hành như vậy

thì được Nhơn sanh chi bảo giúp Đạo Lớn Quốc Gia thành.

Bậc thiên định biết hành Nhơn để mở túc mạng thông, Nhơn tánh tức là Như Lai Phật tánh, tánh Nhơn đó sáng đủ tròn đầy, từ bi đủ để trở lại Nhơn chi sơ tánh nguyên thủy ban đầu bốn thiện, thiên chi sơ tính Linh Bảo chi quý cao nhân. Được vậy lòng Trời và lòng người hiệp lại làm một, là Trời trong ta trình sáng cho Nhơn loại đó vậy.

Bậc thiên định hành Nhơn chánh trong đời sống để thấy sự cao quý của tình người tu đạo, để biết sự thâm kín cao quý trong đạo bằng hữu thiên định chi giao, đem thân vì nghĩa để dãi lòng chí nhân của người yêu nước, ra công phù trợ để trải thân qua bao thử thách để nên người. Ấy mới thấy vàng cao quý có lúc sự cao quý của tình người còn cao hơn ngọc ngà châu báu. Nhờ vậy mà đạo hành nhân của những hàng nhân chánh là cái đạo cao quý nhất trong Trời Đất để cho ta thành Phật thành Tiên và thành những bậc chân nhân.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định hành nhân chánh được minh tâm, khoan chánh được kiến tánh, dung chánh được thành nhơn đạt đạo. Nhờ đạt đạo đem thân ngoại thân cái hóa thân đó nó đáo lai Bỉ Ngạn.

Bậc thiên định hành nhơn không động tâm vì dục niệm, lại tịnh tâm huệ, không động tâm tham phù, lại dụng tâm khoan dung để chứa đạo. Đạo là một cái tâm không lại có sức chứa thì lực của trí tuệ theo về linh thiêng trong tiềm thức.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; đánh thức mình trong mọi tiềm năng, kiến ngộ mình trong mọi tiềm thức, giác ngộ mình sau khi học siêu nhiên, an tịnh lòng mình sau khi học đắc trí tuệ. Nhờ biết như vậy mà tánh khoan chánh hợp lý cho trung đạo theo về.

Bậc thiên định; thấy xa muôn dặm để khỏi chướng ngại tâm, biết xa muôn trượng để đủ sức đo lường việc trước. Nhờ sức đo lường mà biết được sự thành quả của sự việc để ta tìm sự thành công.

Bậc thiên định là cái đạo hành nhơn tu thân luyện tánh mạng, hễ thân có tu chính thì nhơn cách mới cao siêu, trí độ mới hà hải, lý tự mới minh huệ. Tròn đầy trí tuệ như vậy là nhân đãi nhân để mình thành hàng trí tuệ.

Bậc thiên định; hành nhơn để đi lại trong lòng người tu, tầm lại cây chìa khóa trong lòng Trời chi đạo, để mở ra lương tâm nhơn chánh cho Thiên Đạo thái bình. Cho dân an hưởng và phục sinh trí độ của Quốc Gia ta.

Bậc thiên định; cao văn chương cho tâm lý Thượng Nguyên, cho người hành nhơn cao tâm lý, giải thoát cho tâm và lý vào tận cõi Hư Vô, để sự thấy biết của chơn lý và đời sống trường sanh cao thiện của Chư Tiên Chư Phật. Cho mọi người có ý niệm trong sạch về tâm lý để tâm hồn dễ giải thoát cùng đạo, trở lại sự sống của Tào Hóa trong hiền triết văn minh cùng đạo.

Bậc hành nhơn; chánh tâm trong đề đại ngộ, hiếu tâm trung đề lãnh hội, giáo tâm lý đề thấu triệt trong mọi sự hành nhơn cho chính thân mình đạt đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; trong mọi nhân duyên dùng chơn tánh đề tri tâm lý, đề lậu tận thông trong mọi vi tế nhỏ có kết sự linh cảm lớn. Nên ứng nội đối ngoại trong ý chí hành nhơn tự nhiên tâm phát sanh sự thanh tịnh.

Bậc thiên định; đóng cửa lục dục đề phát lục tâm, đóng cửa lục trần đề phát lục đạo, đóng cửa phiền não đề phát sự trong sạch của lương tri. Được vậy sự hành nhơn chánh dễ nhập định lại tâm mình.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định; không đề tâm chết trong cõi lạng không, không đề tâm dối gạt trong cõi liễu tánh, không đề sự hành

nhơn sai lệch với kinh giáo pháp của Thánh Nhân. Có được vậy mới đạt chơn nhân của đạo.

Bậc thiên định; không lặng quá trí mình để tánh trống không, không tịnh hóa trí mình để tâm trống vắng cả hai đều là lệch hành nhơn chánh trong nội tâm. Nên nhớ tâm chứa đạo là cái lương tâm đầy đủ sự sinh lực và sinh hóa cao thượng, chứ không phải tâm trống chết trí tuệ trong chỗ lặng không của người học Phật tu thiên.

Bậc thiên định; đánh thức tâm mình trong lúc không tâm, giác lý tâm mình trong lúc liễu xuất, cả hai không để lặng không, phải để tâm sinh trí tuệ thì mới đúng tâm tức Phật, Phật tức tâm. Cái tâm có đủ đại trí tuệ chứ không phải cái tâm chết trong lặng trống chẳng biết gì.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; phải hóa mình trong vi diệu tâm, định quán minh châu tâm mình trong mọi sự vi diệu tánh. Lúc nhập định thấy tánh xuất thần quang đó là đúng đạo hành như thiên định để mình tự huệ.

Bậc thiên định; phát tâm quang nói Tâm Pháp vào cửa Hư Vô cho linh tâm thường giác, phát linh tánh nhiếp tánh vào cõi vô tư để thường ngộ, vì trong các cõi vô tư có linh khí trường sanh Chi Bảo để tự đạo. Nên bậc thiên định tâm phát ra thân lý vô hình, tánh phát trống tròn đầy thân như vô tướng. Chỉ có hành như trong vô tướng mới thật siêu hóa tha tâm thông cùng đạo mới không chướng ngại với thời gian tu đạo của tâm ta.

Bậc thiên định; đặc chọn lý của tự nhiên để tự biết hóa thân, thoát tâm lý của lòng riêng để đặc hóa thân, vào trong sự thấy biết mà không động tâm. Được tâm không động đó mới đạt sự thanh tịnh.

Bậc thiên định; thiên nhiên hóa đời sống để siêu nhiên, thông linh hóa cảm tánh linh để liễu ngộ, vào trong đời sống thật của nhà Đạo để

thấy lại chính tâm mình. Lúc đó mới đi vào nhập định để giải thoát không còn trở ngại của thiên tâm.

Bậc thiên định; tập sống đơn giản để thanh tịnh tâm, học biết bớt lại để đơn giản để an các lý chánh niệm cho ý niệm, biết sống an tĩnh để lại cho lương tâm hồn nhiên, định giác trí tuệ với sự siêu nhiên tâm chơn lý trong siêu nhiên mới giải thoát thật của đạo thiên sư.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; thời khí có nặng nhẹ và trầm bổng ôn hòa đối chọi ta phải giữ tâm hư vô, vô niệm vô động để tam xuất liễu nội đơn. Sự thấy nghe lặng yên phát ra sự thấy biết trong vô ảnh quang mới thật đạo ta siêu thoát.

Bậc thiên định; biết chánh Linh Quang khi mình nhập định, biết chánh linh thông khi mình

đạt huệ, biết chánh linh giác khi mình trở lại. Được vậy mới thật đạo tự nhiên.

Bậc thiên định; nghe nội đơn thính thị ngã văn nhân thị ngã tâm, thiên thị thân vô vi Như Lai bốn mạng. Thấy nghe hiểu biết đều thấu phát từ tâm đó là thời kỳ nhân tâm đang đặc nhất.

Bậc thiên định; yếu yếu tâm lý hạ hệ thân kinh, quang năng tâm không cột buộc cảm tính, trí diệt độ không cột trong như tâm để như chánh thân xuất ngộ vào đạo trường sanh.

Làm cho yếu dần sự tự tánh để tánh phát Linh Châu, làm cho nhẹ dần bốn tâm để tâm liễu xuất qua sanh tử thọ giả ngã chướng, làm cho nhạt dần mọi ý niệm trí tuệ siêu nhiên mới ứng cảm. Mỗi sự ứng cảm tiếp thu được thì khe hội được chánh thành đơn linh được ở nội kinh.

Nghe thấy biết ba việc cần liễu ngộ như; không nghe, không thấy, không biết làm cho các cảm xúc an tịnh trở lại, để cho thân tâm không còn ràng buộc phàm tâm. Lúc đó linh tâm mới thoát thai lòng trong sạch lý sự để tầm chơn nhị tâm kết thể đạo màu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bớt mỗi ý niệm bớt hoài sẽ dứt niệm, đã biết dứt niệm thì tâm mới vào chỗ cõi không niệm, vào được chỗ không niệm thì vô biệt niệm mới sống lại sự thường niệm của Như Lai. Đó là tìm lại sự niệm của trí tuệ.

Ý thức mỗi sự sinh hoạt để cảnh tỉnh chính mình cho tâm thật đi vào trong thanh tịnh, nơi đó có cánh cửa sinh và tử và cánh cửa giải thoát. Chỉ có chính ta mới mở nó ra và đi đúng đường tâm linh của ta khai định.

Ba cánh cửa vô vi mở ra để đón ba linh thần trong mỗi người; thần của ý thức, thần của tâm thức và thần của tri thức. Đến đó chỉ có mình là người thi nhơn chánh trong ba đường tiến hóa đó.

Chúa và Phật và Giáo Chủ Minh Sư, Sư Phụ không ai trong giờ phút đó giám thi giùm cho

mình được. Nếu họ chỉ mình và thi giùm thì mất công bằng của chánh ái, còn bằng họ thi giùm mình thì đạo của mình muôn đời không siêu xuất được thân mình. Vì vậy sự công bằng của đạo là ai thi người đó đắc. Bậc thiên định là người hiểu lý lẽ này nên cần vào sự giác ngộ của nội tâm tối thượng để nhận quả vị của mình trên ba cửa của Như Lai.

Bậc thiên định thường biết giải nghiệp tâm của quá khứ, vì nó là cái tâm đi ngược thời gian là chướng ngại của sự giải thoát tâm ngăn ta tu đạo.

Không mê tâm và tương lai cột thắt tâm mình vào sở năng huyền hóa chưa chứng đắc thật, chỉ sống mơ hồ trong cái sống chơn trong mỗi cái thật giả, giờ phút tâm không quá khứ vị lai tức là tâm hiệp nhất không tầm giải thoát, mà giải thoát hiển ra trước mắt để chơn tâm.

Không tri cứu sự sai quấy để tỉnh tâm chung, không cột trói sự hỷ lạc ái nộ tâm cảm, tâm lý vô thường tâm là đạt thường tâm sanh hóa của tâm ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định lặng lòng trong cho sóng nghiệp an xuống, nhẹ lòng truy nhân bất tức cho nhân yên trong thiên thát. Có chịu tập bỏ qua gánh nặng trong lòng thì lòng riêng lòng mới vào trong tổ ngộ.

Bậc thiên định nhặt khẩu niệm để an ngôn, có an ngôn chánh linh ngôn mới mở tâm ta, nhặt ý niệm để chánh hành nhơn, có hành nhơn chánh thì thần giao cách cảm khai mở, có nhặt lòng tranh nhơn cách để an tâm, tâm được an trí tuệ mới mở. Đó là cách tu tâm học để đổi mới tâm lý của chính mình đạt Đạo Hư Vô.

Bậc thiên định là ta đi tâm ta trong mọi nấc thang Trời Vô Cực để chứng đạo vô hình, để hoàn trả lại sự trong sạch trí tuệ của chính ta từ đời trước, để nội chính lại sự minh sáng đạo lực của bản tâm ta từ lúc mới giáng phàm. Chỉ có ta

mới trả lại sự trong sạch cho ta để cho Trời Cha và Phật Gia chứng ta thành đạo.

Bậc thiên định; thấy núi phúc cao quá biết phải xuống cho người thiếu phúc, thấy núi đức cao quá thì phổ xuống cho người thiếu đức, thấy trí tuệ Núi Tu Di cao quá thì rải xuống cho người mê muội được tỉnh thức. Nhờ vậy không bị núi lớn của mình đè mình trong sự tự tiến hóa tâm nhân và từ bi để đắc đạo.

Bậc thiên định; cao công không để núi công danh giành giật chôn ngợp trí mình, cao tài không để núi tài đức chôn nhân và phẩm cách, cao bổng lộc không để núi cảm chôn mỹ cảm của người tu hành đạo chí nhân. Nhờ tâm đức rộng lớn có hành khoan chánh nên nơi nào cũng là nơi tiến hóa và giải thoát của bậc chơn tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; biết kết cao nhân để lập đức, biết kết hiền chánh để thịnh nhân, biết kết hàng trung nghĩa để phụng thờ sự trung đạo. Nhờ vậy mà thành quả vị Niết Bàn Tâm của bậc bảo quốc tề gia.

Bậc thiên định; biết lập trí an nên thường định trí, biết lập tánh an nên thường vào thiên thất, biết lập tâm an nên thường nghiệm kinh điển của bậc đạt đạo. Nhờ vậy làm sức mạnh của trí tuệ khai mở cơ duyên với đạo của mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; thụ chánh huân biết huân luyện chính nhân mình và huân luyện nhân sinh, đạo lý chính tu, tâm lý chánh nhơn, thường lý để an chánh niệm. Để khỏi phải vào trong nhơn chi thường tín của người ta.

Bậc thiên định; linh cảm nhẹ như lý biết bay, cái lý đó là cái hóa thân ta tri cùng lý, chơn

lý biết theo, tình lý biết tự lập di chánh, thường đức với đời sống và biết sống thật lại ý niệm của chính mình. Để trong mỗi sự giải có tâm lý giải thoát thật.

Diệu Âm Phật con ơi! Bạc thiên định; được người khen khiêm mình không dám nhận cái khen để tự hóa, được người chê khiêm mình biết sửa đổi cái chê tự hóa, được người đả phá an mình để không để lòng bất nhân ngã đồ. Phiền não được vậy là cách rèn luyện mình, là đạo tâm trí tuệ mình cũng là thời kỳ rèn luyện nhân cách và nhân phẩm để sống thật lại chính tâm mình.

Bạc thiên định; lắng nghe tiếng nói của lương tri để thanh tịnh đại đạo, lắng nghe tiếng nói của Hư Vô để minh chánh lý đạo, lắng nghe tiếng nói của thời gian để an chánh đạo. Được vậy mới giải thoát trừ ám niệm tướng của thế gian tâm và Ta Bà tâm, mà lòng ta đã đến mức thanh tịnh hết tất cả các tâm chướng của vô ngại tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; vào trong thiên nhiên để an tịnh tâm, vào trong siêu nhiên để thanh tịnh tâm, vào trong trí tuệ để hóa độ phân biệt tâm. Đó là đường linh tâm trở lại sự minh sáng cùng đạo.

Bậc thiên định; không nói lời thô sơ quá làm yếu sự tao nhã tâm, không bàn luận tranh đoạt làm yếu sự trí độ viên dung của nội tâm, không chê chấp người đúng hay sai, người mê quá làm yếu lòng tự tin dụng của người hành đạo. Nên an lại tâm mình biết dung chế sự có sự không.

Thủy quá bớt lại không chế thêm nó tràn, hỏa quá bớt lại không gấp quá nó khô, mộc quá bớt khí không chế khí quá nóng giận nó héo, kim quá bớt lại không chém giết quá thành bạo ác, thổ quá bớt lại không cao ngạo quá làm cản ngăn, hãm thần sâu của thiên hạ không mở được trí lớn của đạo tham thiên định trí để mình siêu.

Diệu Âm Phật con ơi! Nếu trí quá phải biết bình để trí tuệ tự phản tỉnh, tài quá phải biết tịnh để tài đức đó được phân minh, danh vọng quá

phải biết tịn để danh giá không đi trong bại đức, giàu quá phải biết trí tịn để sự tịn dung cao quý không mất lòng nhân, sang quá phải tịn để uy tịn lớn không chôi bỏ nhân cách của người giàu.

Diệu Âm Phật con ơi! Thành quá phải thường đạo để thành lớn không siêu ngã, thủ quá phải thường huệ để thủ đô không bị trụy lạc, Thánh quá phải thường đức để thánh chiến không sanh, Thần quá phải thường trung để Phong Thần Bảng không về. Đó mới biết trung dung mới minh tường chơn trí huệ của sự phản tịn.

Đến được đầu nguồn của trí tuệ rửa sạch muôn trược, vào tận nhà Trời lễ Thượng Đế rửa được muôn nghiệp, vào Lôi Âm Tự nghe kinh sống lại được muôn ngàn phương tiện của trí tuệ. Nhờ vậy bậc thiên định tự tâm biết linh cảm Hư Vô Chi Khí lại tâm mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiền định; làm sáng lại linh cảm tự tâm, làm sáng lại linh cảm tự tánh, làm thanh sáng lại tấm lòng trong sạch thì thần giao cách cảm trong sự nhập định con phát huệ tự nhiên.

Bậc thiền định; là tự lực để phát sanh tiềm năng, tự ngộ để phát sanh linh giác, tự học để phát sanh quả vị. Chỉ có mình đặc đạo mới giải thoát thật đạo của chính mình.

Bậc thiền định; tư kỹ để giáo pháp tâm, tự nhơn chánh để giáo pháp đại chúng, tự trau dồi thiền định giác để đổi mới tâm mình. Được vậy gọi là mục thước tâm của ta chính đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiền định; lấy quốc làm đạo của nhơn tâm, lấy Trời làm đạo của Vũ Trụ, lấy Như Lai làm đạo của Vô Cực Vạn Năng. Được vậy mới

đi đúng chánh kinh chánh pháp và chánh đạo của Trời trong ta và Quốc Gia ta vậy.

Bậc thiên định; kính Vua để quốc chánh văn nhân, kính thiên để quốc chính đạo, kính nước và linh hồn Tổ Quốc để quốc chánh kinh, kính hiền sĩ để quốc chánh định. Nhờ thiên hạ chánh định mà phát tâm sinh trí tuệ bảo vệ Tổ Quốc thành trì.

Bậc thiên định; thà không nói để không biết, không nói dối phạm gian, không quyết đoán sai phạm luật nhân quyền, không tạo chương nghiệp sai phạm công quả.

Được tư chất tốt không lời, được tư kiến đúng không đáp, được Tu Di tốt không đối chọi thẳng kẻ thù, để kẻ sái quấy biết quy y, để kẻ thị uy vũ từ từ tịnh tánh, để kẻ yếu nhất được dung tha và hồi phục chính tâm mình. Để bình đẳng tâm trở lại trong tự sanh tự trụ, tự tiến tự hóa mới giúp cái tâm luân hồi nhứt nhát của người tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định; đứng như di chánh thì dung chánh, bằng không đứng như chánh thì tịnh đạo giữ mình, nghiêm chánh của bậc trí tuệ không để mình mê làm giảm giác ngộ của bốn tâm, không để mình suy yếu làm giảm định lực của trí tuệ tâm, không để mình sai lầm làm giảm tinh tấn tâm của mình đi vào cõi trong suốt.

Thấy đạo là kim chỉ nam định lý, thấy đức là thành quả viên mãn định tâm, thấy trí tuệ là sự soi tỏ linh cảm định tánh. Để thần thức hóa Linh Đăng soi biển khổ trí thông.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định là người luyện đạo biết tri bỉ tri kỷ cùng Dương Đạo, bảo chánh đức cùng với lương thần đại nghĩa của Quốc Gia, gìn giữ trung tín cùng Quốc Vương Chi Đạo. Được vậy là bậc thần thông thần chí nghĩa linh nhân.

Bậc thiên định; sống như Phật để sự sáng trong Đại Tu Di cứu độ, sống như Thánh Nhân để sự hành như đến chỗ chí nhân, sống như bậc

giác ngộ thấp sáng trí tuệ cho thiên hạ, làm tròn công đạo và nghĩa vụ với gia đình bằng hữu và Quốc Gia mới thật đặc đạo của mình.

Bậc thiên định; linh tánh thông tròn đức lớn chi dân, đạo lớn chí nhân, nghĩa vụ lớn tri bậc từ thiện hành đạo. Được vậy phù trợ cho chí nhân chí diệu mới thấy sự mỹ cảm trong lòng người dâng hoa hành đạo.

Trụ hóa được siêu thấy biết vô thường tâm, am hiểu lý vô thường tiến hóa, đạo vô thường thưởng phạt nhân duyên và tận giải nhân quả trong kiếp số làm người.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thường nhân cho đời này sự lập nghiệp tiến thân công danh thi cử để thành danh, vợ chồng con cái để hạnh phúc. Còn bậc thiên định phát huệ lại thấy thế gian là trường học của bậc Tiên Nhân, là cửa tiến hóa của bậc nhân quả, là

sinh lão bệnh tử nghiệp của nhân loại phải thi qua, là đất dụng võ cho bậc quân vương, dụng nhân cho bậc đạo đức, dụng đức cho bậc tướng, dụng nhân nghĩa cho bậc tài hoa, dụng trí tuệ cho bậc giác ngộ, dụng giải thoát chúng sanh cho bậc đắc đạo. Nên đạo hành như rất chi quý cao minh.

Bậc trả nghĩa đối diện tình chi nhân cao quý, còn người tu Tiên chi Thần linh hiển cao công, hàng quân tử chi trung chánh tâm được bậc cao kiến, hiển sách lược chi bốn mạng hoàn thành sứ mạng Trời giao. Cái hoa tâm của nhân trung chi quý, tiết nghĩa lý tri tâm, khoan chánh lý chi giáo, hành nghĩa cử chi đạo.

Bậc hành đạo chi như, như tánh toàn chơn Thiên Đạo đồng chánh nghĩa. Có phải nhờ cái tâm học trong thiên định các sự linh giáo của trí tuệ mở ra dạy ta đi vào chánh đạo.

Trống lòng là thứ trống của đạo gia không kêu cách, trống lý lẽ là thứ trống của đức nhân không kêu ca, trống tư duy là thứ trống hàng quân tử không đấu tranh đạo đức. Người

Thượng Nhân thiên định có trống như vậy mới có linh như.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thượng học; không suy tính nhỏ để tình lớn được đầy, không kiêu xa nhỏ cho mực thước lớn được đủ, không kiêu cánh nhỏ để đơn giản hóa lại trí tuệ không mình, không kiêu hãnh nhỏ để thành công lớn theo về trong đạo đức, không tính công quả nhỏ để công nhật tròn sáng Quốc Gia, không có mình trong công danh nhỏ để công viên quả mãn đồng đức lớn với đạo nước ta thành.

Diệu Âm Phật con ơi! Thanh không tranh thắng bại để đại ái thanh thương, nhưng không phân tà chánh để đại nhượng thông suốt, tha không chia bạn hay thù để đại bi thống nhất, thứ không phạm như chánh để đại giác quy y, yêu

không vào phiền não để Đại Tu Di yêu sự giác ngộ ái quốc.

Diệu Âm Phật con ơi! Nên thường không phân biệt bạn hay thù, có công thì luận thưởng. Thành không phân biệt trí hay ngu, thành được thì sắc phong. Trung không chỉ trích xuất thân họ ở đâu, đại trung thì được Quốc Gia hữu dụng. Làm không phân chia tôn giáo, làm được hiền hơn thì được đạo chân nhân. Bậc thiên định biết đối hơn dụng võ như vậy mới thực đức hơn dụng đạo hiền ái với Quốc Gia mình.

Khải hóa để người theo về hành chi nhân, giải phiền não hóa cho người thanh tịnh tỉnh hơn trong đất tịnh. Được vào đất tịnh thiên hạ tự tâm thanh tịnh thanh bình.

Người nhiều suy tư tâm chứa muôn ngàn phiền não không biết lối ra, người nhiều suy tính tâm chứa muôn ngàn phiền muộn kéo đến không biết lối thoát, người si tình tâm chứa muôn ngàn sự chiếm đoạt tình ái buộc ràng không có đường đi của hiền yêu. Chỉ có bậc suy nghĩ đúng mực thước của bậc hành hơn mới tỏ đạo lý dưng yêu để cho ta hiền tình đặc đạo.

Thông minh quá thì con người ấy sẽ xảo trá, thật thà quá thì con người ấy sẽ quê mùa. Chỉ có đem sự thông minh vào sự sống thật của nội tâm mới sanh trí tuệ, mở tức mạng thông để ta thành Phật.

Khôn quá thì gian trá, trung hậu quá thì vụng về. Chỉ biết đem sự khôn ngoan sống chung cùng sự trung hậu của nhà Đạo đức thì phát được thần tức thông.

Trí thức quá thì kêu ngạo, thành thật quá thì nhút nhát. Chỉ biết dùng trí thức tu luyện thành thật thì đạt tha tâm thông.

Dũng quá thành hung, hiền quá thành yếu. Chỉ biết dùng dũng chí học đạo từ hung hóa hiền mở được thiên nhĩ thông cùng Phật.

Trí quá thành lưỡng tin, nhân quá thành nghèo hèn, trí biết cách lấy chí nhân tri kinh điển học cho được chí nhân thì mở được Thiên Nhãn Thông.

Định quá thì mê, huệ quá thì loạn, chỉ biết cách tu định trong chính sự để huệ, huệ trong chánh tịnh để định thì cả hai đồng giáo hóa mới

gọi đồng thanh tương ứng đồng ý tương cầu, tức là mở được lậu tận thông để ta thành Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Người đi đường trí tuệ là đi vào trong cánh cửa tâm linh, mở cánh cửa Vạn Pháp của trí tuệ, mở vạn năng của chơn thiện giác đang tu, mở vạn lý của tâm sanh huệ mạng, mở vạn thức trong sức đạo tự nhiên, mở vạn tình để trường sanh Tam Giới, mở vạn hữu để đối thế hành nhơn, mở vạn chức năng để phục vị bảo đạo, mở vạn minh đường tao phùng lại cõi thần tiên. Ấy là tâm huệ.

Bậc thiên định; tâm thần đi vào giáp giới siêu linh, đi vào tam thừa trí định huệ, đi vào trong sự thâm kín của Huyền Tần Chi Môn để hóa thân ta đạt đạo.

Diệu Âm Phật con ơi! Chiêu lai linh điển huyền năng, thông thiên linh giác để huyền giải,

ra vào Tam Giới để huyền môn, giải thoát Tam Giới để huyền đức, thống nhất linh tâm để huyền đồng, đồng nhất linh tánh để trường sanh chi đạo. Có được vậy bậc nhập định tâm vào đạo hiệp nhất giới Hư Vô.

Dân chi trung linh cảm thần kinh, điển chi trung linh cảm thần giác, đức chi trung linh tánh lộ thiên, thành chi trung linh tâm phát huệ, lậu chi trung sung mãn thần giao, sư chi trung thiên sư đại ngộ, luyện chi trung pháp lực thành thần, thân chi trung Kim Thân thành đạo.

Mỗi niệm điều ản tướng, dứt niệm thì vô tướng, mỗi nhân điều ản quả, giải nhân thì vô quả, mỗi hình điều có tướng, thoát hình thì phi tướng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên nhiên không ngăn cánh để tánh tự bi,
Hậu Thiên không ngăn tâm để tâm tự trí, thiên

định không cần thần để lý tự thông. Được vậy mới phát Trí Định Huệ để thần tâm.

Đuổi bóng tối ngàn năm cho tâm tự sáng, đuổi mê thần ngàn kiếp cho trí tuệ phát Như Lai, đuổi thị giả ngã tưởng để trưởng thành tâm vô tướng. Được thông thái là nhờ dọn sạch lòng dơ.

Bộc bạch thanh ý, bậc đặc ý như lạnh ý, bộc phát trí tuệ, bậc đạt trí tuệ lạnh ý, bộc bạch thiên ý dâng hoa tâm thành ý. Đó là người đi Đường Hoàng Đạo đạt y kim.

Trí đã định thì tâm kiếm tỏ sáng, đốn phàm tâm để trí sanh trí tuệ, đốn ma tâm để liễu ngộ trí Như Lai, đốn quỷ tánh để sanh kỳ tâm nhân hậu, dọn sạch rừng mê tỏ đại ngộ quang minh. Được vậy mới đốn ngộ mình trong thanh sạch.

Hoa tâm khai kiếm huệ chỉ nhật xông thiên, liễu tận tánh tâm kiếm định bày trước mắt. Chỉ có bậc đạt tâm kiếm mới đi vào tâm định huệ để thống nhất tâm thân mình thành chánh quả.

Bậc thiên định tu tại gia; khai sáng như chánh, thật tu tại gia không thiếu khẩu nghiệp với thế nhân, không cầu cơm áo để nợ giữa

chúng sinh, không thiếu công nhật giữa đời sống với xã hội, không ràng theo tôn giáo hay không tôn giáo của Quốc Gia. Để giải thoát tất cả trong một kiếp sống tự nhiên tu thân đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc tu thiên định là tu tại gia, nhờ đối diện thật giữa xã hội nên biết rõ đường đời là dĩ khúc đồng công, mà kẻ tu đạo và học đạo không thể lười ý chí tu hành, là lương năng kết liền với thanh trực cần được tu hóa giải, là sự thanh tịnh sống thật trong động loạn để cầu chơn tịnh. Cầu được hóa thành lòng khoan chánh để lập trí tu thêm trong định huệ để ta thành.

Bậc thiên định tu tại gia; sống thật giữa vật chất và tâm linh nên bốn phận biết làm tròn, tánh giác ngộ giữa đời sống thật nên lập trí tuệ để thanh tu, trả nghiệp duyên và nhân quả thật để giải thoát. Nhờ vậy mà độ người độ được

mình trong sự thanh tịnh ngộ đạo phát huệ tự nhiên.

Bậc thiền định tu tại gia; thấy được mặt trái và mặt phải của trường đời nên dễ giải phàm tâm, hiểu được trí tuệ và mê muội nên dễ thông lậu tánh linh, hiểu rõ chơn lý hai chiều nên dễ tiến hóa, thấu thị hành độ để tự giác ngộ để an tâm. Nhờ tâm an mỗi thời thiền định sanh tâm của trí tuệ.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiền định tu tại gia; là người chịu công hiến sự sáng suốt của mình vào xã hội để thường lưu, vào ý thức của xã hội để thiện chung, vào ý chí giải thoát của xã hội để nhơn chánh, vào chìa khóa của tâm linh trong xã hội để đạt trí tuệ. Được vậy là người đang tu giữa xã hội, tu công trình thành trí tuệ lớn của Quốc Gia đang cần sự cố vấn cho đạo lớn của nước nhà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định tu tại gia; dễ thấy tánh trong nghịch cảnh để rèn tâm, dễ thấy thanh trước trong xã hội để thức tánh, dễ thấy chính mình nên dễ đắc thường tâm. Nhờ xã hội rèn luyện ta tu một kiếp hơn ở trong chùa muôn ngàn kiếp u minh. Nhờ như vậy mà tâm mau phát đại trí tuệ.

Bậc thiên định tu tại gia; xuất trí tuệ mục thước được gia trung, đạo đức thật trong sáng được gia ngôn, thiên định thật ảnh hưởng được bằng hữu, tu chính thật dịu cảm được lòng người. Được vậy mới thấy tu là sửa đổi đời sống mới thanh cao để giải thoát đời sống có phiền não.

Bậc thiên định tu tại gia; là người trong phiền não để giải thoát phiền não, trong thương tranh để thanh tịnh tâm thanh, trong thương chiến để thanh tịnh tâm kiem, trong sàm ngôn để thanh độ tha ngôn nhờ vậy.

Bậc trí lập thiên định để tri nội khoa, bậc nhân lập thiên định để luyện nội đơn, bậc nhân trị thiên định để bình nội lý, bậc hành nhưn

thiền định để thức linh nhơn, bậc chí sĩ thiền định để trí tuệ trong nội giác lại mình.

Mỗi người đem sự thiền định tu chánh cho nhau, nâng tư chất sống thanh cao trong thiền định, ban linh khí sống an nhiên khi đạt huệ, dung chánh sống cao minh khi tâm đạt linh, hòa hiệp với xã hội và lòng chí nhân của Tổ Quốc, của bậc hành nhơn tu thiền định cho quốc gia đạo ái quốc ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiền định tu tại gia; là người lập chí hóa giải nghiệp lực của bản thân, là người biết tháo gỡ nhân quả của tiền kiếp, là người lập công đức để tu chính thân, hành chính tâm làm lại sự ngay chánh tín của Quốc Gia mình.

Trung dung trong cái đức tin để thượng tín, trung dung trong các lý hội để thượng trung, trung dung trong các sự tạo ngộ để khoan chánh.

Được như vậy là bậc nhơn chánh để giúp đời tạo sự cứu cánh trong tự nhiên.

Bậc thiên định tu tại gia; mở cửa phương tiện để cải tiến văn minh tâm, mở cửa pháp giới để lãnh ngộ tâm từ vô tướng, không chấp có trong pháp giới để nội giáo vô ngôn. Bậc luyện đến chỗ vô ngôn lại phát sanh tiềm năng là trí tuệ lớn.

Tịnh được tâm học lớn chỗ không lời, minh được tâm giáo lớn chỗ không tướng, kiến được tánh học đạo lớn chỗ không hình, liễu tận tánh biết lớn chỗ không thể nói. Được vậy mới thật giác ngộ lớn trong chiều sâu của trí tuệ.

Kinh nhắc ta kinh lập lại đời người, kinh giáo ta kinh lộ lại trí tuệ, kinh giúp ta kinh ban lại Quốc Độ. Để người lập thân kinh có sự thâm kín để giúp ta cho thái bình lại Thiên Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định tu tại gia; đọc chánh kinh để mở chánh Linh Quang, học chánh kinh để mở chánh linh giác, luyện chánh kinh để đem hạnh phúc lớn với gia đình. Gia trung có tròn nhưn chánh thì tâm đức mới đắc Thánh Nhân trong mỗi lời phát linh tâm của mỗi gia đình dâng ái với quốc gia là nhà lớn.

Bậc thiên định tu tại gia; thấy biết thật mà người xuất gia không dám thấy biết, sống biết thật mà người xuất gia không thể học biết, nhưn chánh thật mà người xuất gia không thể tạo phùng sự thật. Có vậy mới đủ công viên quả mãn để về lại nơi ta là ai và ai lại là ta trong đạo vô tướng.

Bậc thiên định tu tại gia; sống trong nhân duyên để từ độ nhân duyên, sống trong gia chánh để từ tâm trong gia chánh đức, sống trong gia giáo để giáo độ trong bình đẳng. Nhờ bình đẳng mà sự thiên giác được văn minh trong hành ngộ của trường đời.

Diệu Âm Phật con ơi! Bậc thiên định tu tại gia; là người sống lại trật tự của lương tâm nên đạt huệ, là người biết hóa giải phiền não để an

nhiên, là người biết tận độ sự phiền não để giải thoát thật.

Sống thật lại di thức để đại ngộ nhân, giải muôn phiền não trong quả vị đã có, thoát trong muôn cảnh đúng và sai, an trong mỗi thời thiền để lậu nhân duyên hóa giải nhân duyên trong trần thế.

Thiền định để quân bình tâm trong lúc loạn, để an trị tâm trong lúc động, tỉnh ngộ tâm trong lúc suy tầm, minh chánh tâm trong khi phát phú quý, thường pháp tâm trong lúc gặp ô tà. Nhờ vậy tu thật để chứng đạo thật giữa xã hội và loài người.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Lúc tâm động danh tướng pháp dùng vô tướng pháp gội rửa tâm, lúc tâm loạn tướng phiền não họa phúc, dùng vô phân ưu tâm để an chánh không ta giữa thế gian tâm. Ta có danh vị

lập đạo không ta thì an tịnh, lập đạo tâm không người khỏi phiền não tướng, lập đức không mình để khỏi vương tà tâm.

Trong cám dỗ không bị cám dỗ buộc là an tâm, không bị cám dỗ trói là thanh tịnh tâm, không bị phiền não của cám dỗ vật chất trói là giải thoát tâm. Nhờ vậy mới có trong sạch tâm của ta tự giác.

Diệu Âm Phật con ơi! Thắng mình để tự linh bảo thân tâm, chánh mình để linh tri thân giác, dạy mình để thông suốt mỗi Dải Trận Đò. Ta muốn vào cửa hư vô thắng mình để chánh định.

Thắng mình trong thuận nghiệp tương sanh, phú quý buộc nhân cường hào ác bá, giàu sang buộc chúng hà hiếp bất công, địa vị thị y cao ngạo trong cường bạo, kinh thương thành chiến loạn đảng phi nhân. Trong các cảnh thượng phong phải để mình không chiến mới thắng mình trong muôn ngàn cái có cái không trong thương trường đang chiến.

Có ta trong dường như không ta để hơn trông, có giai cấp ta trong dường như không

tướng để nhân tri trung dung chánh ái lại ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Có pháp thí ta trong dường như không tranh để khoan chánh lớn trung hành, cái đạo đến không ta để đại hòa pháp thí, cái nhân lớn không ta để nhân tự trí chí nhân, cái đức lớn không ta để đức lập thành địa pháp. Ta có trong muôn vạn nhà mà lại hành đạo không ta.

Cái lý không ta như sanh tự trí, cái tình không ta như tri tri tình, cái danh không ta như vị thành quả. Ta đang học cái đạo vì vô trần nhập thế dạy đạo lớn không ta thì đạo mới thành.

Bậc đạt trí tuệ cho là có, ta chỉ nhật miễn bàn hư vô lớn không ta, nơi cõi ta ở nó không tên. Nên đạo ta thường vô tướng, người thành đạo lại Vô Danh Thị giữa hồng trần.

Nhập thế ta tùy nhờn chánh chỉ được giải thoát lớn nên lập đạo đức lớn không ta, tuy ta có sở hữu chủ làm chủ nhưng ta lại không mình trong mọi sở hữu chủ. Đó là ta không câu chấp vào ta có người không để giải thoát cái đạo không ta.

Ta đơn giản hoá trí tuệ để trí tuệ hành độ, ta đơn giản hoá nhân tước để nhờn vị khoan dung, ta có trong nước bình dạy người chế thành thủy pháp, nước ấy thành dược linh rồi ta thủy ấn đạo lớn vốn không ta. Ta để mình không trong mọi phương vị để tự không ta cho chết lòng vị kỷ, được đạo không mình tự tín giác ngộ chỗ thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thiên định tu tại gia; phải lập không mình để vạn linh tự nhân chánh hóa, không người để trí tuệ lớn phát tâm hoa, không chúng

sanh để người biết giải thoát. Người hóa sanh làm tròn trong trụ hóa, việc lớn thiên hạ được xong rồi hành nhật độ không ta.

Nhờ lập trí không ta nên giải được ta trong nhân sanh đồ khổ, trời trí trong nhân tước trần duyên.

Nhờ lập trí không ta nên đứng ngoài tôn chỉ giáo phái, thoát khỏi đồ hình sắc tướng âm thanh, để nhận lại đạo lớn vô hình.

Nhờ lập trí không ta nên tùy thời biến dịch tùy sở thích để giác ngộ sự an nhi.

Nhờ lập trí không ta việc phiền não lớn làm cho nhỏ lại, việc phiền não nhỏ bỏ phước trống không lòng cho tất cả Hư Không thì đạo ta mới hiển hoa.

Nhờ lập trí không ta cho dù ở trong sanh lão bệnh tử chướng ngã tâm ta làm rồi trở lại cảnh đạo lớn không ta.

Lập trí không ta thì giải được muôn cửa tử hóa được vạn cửa sanh, thoát được tư ngã luân hồi, vào được trường lớn vô tướng đến được đạo lớn vô hình ẩn trong vô vi thanh tịnh. Bạc trí tuệ

muốn rửa sạch tâm hồn, nên lập chí lớn và đạo lớn tu chỗ không ta.

Vì hóa sanh ta nên ta giáng trần thị hiện là Phật để chỉ đường đại trí tuệ, vì chúng nhân ta giáo trí định huệ để cho vào, vì sự sống chung cần được mục thức giác ngộ, bằng thiên hạ đại giác ngộ rồi ta trở về trong cái Đạo Lớn không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên hạ cần sự tiến hóa lớn nên dung chánh đức, nên dùng mục thức hành như, nên am tường vạn năng hỗ trợ trí tuệ, nên trung dung trong mọi thời biến dịch tự hóa, thiên hạ đại hòa rồi thì đạo ta là không vậy. Có không ta trong muôn hình mới vào trong vô tướng đạo ấy không ta.

Vì cứu độ chúng sanh mà đạo ta từ không mới sinh ra hiện hữu và hình thái, vì hóa giải

phiền não tướng pháp của thế gian mà đạo ta biến hành như bằng thiên hạ thái bình, hồi sanh sự hoàng kim đại đức. Ta xong sứ mạng của đạo lớn ta về, vốn thanh tịnh tu tánh mạng là đạo không ta.

Dạy hành như lớn để không còn người ác, dạy đức lớn để không còn người chấp, dạy tiềm năng lớn con người chánh định thì đạo ta lại về không vô tướng không ta.

Kẻ biết dùng đạo không ta không để tâm chết trong ngã chấp, không để tâm lạng trống trong cõi vô hình, không để cái trí tuệ trong vô tận không trí tuệ. Đó là người luyện đạo không ta và trí tuệ ta thành.

Là không để trí tuệ ta trong thiếu giác ngộ lớn, là không để hiểu biết ta thiếu sót trong đạo hành như, không để ta chết vì danh tình tướng pháp. Nhờ luyện đạo không mình chơn ngã tự sinh đạo lớn không ta.

Bậc thiên nên thiện hóa không mình để không chấp ác, bậc hành như hóa không mình để không chấp thiện, phải như hóa chi hành hành hóa chi như mới đến cái đạo lớn không

ta. Cái cõi thiện ác chưa liễu ngộ là cái cửa
phiền não chướng nhán chìm cái đạo lớn luân
hồi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.
